

داستانهای قرآن کریم

تهییه شده برای نشر الکترونیک توسط

امیرحسین خنجری

داستان یوسف و برادرانش

سورة یوسف ۱۲، آیات ۱-۱۰۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الف لام را، آنها آیات کتاب روشنگرند. ☼

ما آنرا به صورت یک قرآن عربی فرو فرستاده ایم شاید خرد بورزید. ☼

ما به واسطه آنکه این قرآن را بر تو وحی کرد هایم، بهترین داستانها را برایت حکایت

میکنیم؛ هر چند که پیشتر از آن از ناگاهان بودی. ☼

آنگاه که یوسف به پدرش گفت: ای پدر! من یازده ستاره و خورشید و ماه را دیدم

که بر من سجده گرند. ☼

[پدرش] گفت: فرزندم! رؤیایت را برای برادرانت بازگویی مکن که نیرنگی برایت

به کار بربند؛ همانا شیطان برای انسان یک دشمن آشکار است. ☼

به این سان پروردگارت تو را برمیگزیند و تفسیر سخنها را به تو می آموزد، و نعمتش را

بر تو و برخاندان یعقوب به کمال میرساند، همانگونه که پیش از این بر پدرانت ابراهیم

و اسحاق به کمال رساند؛ همانا پروردگارت دانا و با حکمت است. ☼

در یوسف و برادرانش نشانه های بود برای پرسش گران. ☼

آنگاه که گفتند: راستی یوسف و برادرش نزد پدرمان از ما محبوبتر است، حال آنکه

ما دسته ای هستیم؛ به راستی که پدرمان در گمراهی آشکاری است. ☼

یوسف را بکشید یا اورا به سر زمینی افکنید تا فقط شما در برابر چهره پدرتان باشید و
بعد ازاو مردمی شایسته شوید.

یکی از آنها گفت: اگر میخواهید کاری کنید یوسف را مکشید و اورا به ته چاهی
افکنید تا وی را برخی از گذرندگان برقینند.

گفتند: پدر! تورا چه شده است که درباره یوسف به ما اطمینان نداری در حالی که ما
خیر اورا خواهانیم؟

فردا اورا با ما بفرست تا بچرد و بازی کند و ما ازاو نگهداری خواهیم کرد.
گفت: از اینکه اورا ببرید من غمین میشوم و میترسم که ازاو غفلت کنید و گرگش
بخورد.

گفتند: اگر گرگش بخورد درحالی که ما چندین کسیم در آن صورت ما زیانکاریم.
پس چون اورا بردند و بر آن شدند که در ته چاهش افکنند به او وحی کردیم که در
آینده درباره این کارشان به آنها خبر خواهی داد، ولی آنها متوجه نیستند.
شبانگاه گریان به نزد پدرشان آمدند.

گفتند: ای پدر! ما رفیم مسابقه دادن و یوسف را نزد اثاثمان رها کردیم و گرگش
بخورد؛ و گرچه راست میگوئیم تو به ما اعتماد نداری.

و خون دروغینی را روی پیراهنش آوردند. گفت: نفستان شما را به کاری و اداشته
است؛ صبری زیبا باید داشت؛ الله بر آنچه توضیح میدهید یاری رسان [من] است.
و کاروانی سر رسید و آبکشان را فرستادند و دلوش را فروافکند. گفت: هان مرا مزده
دهید! آنک پسر بچه ئی! و آهسته گفتند کالائی است! الله به آنچه میکردند آگاهی
داشت.

اورا به بھای اندکی فروختند که چند درهم ناچیز بود و بهایش را بسیار اندک
گرفتند.

کسی از مصر که وی را خرید بهزنش گفت: اورا گرامی بدار شاید به دردمان بخورد یا

اورا فرزند خویش کنیم. بهاینگونه ما در جهان امکاناتی در اختیار یوسف نهادیم و برای آن [بود] که تفسیر سخنها را به او بیاموزیم. الله بر امر خویش چیره است ولی بیشتر مردم نمیدانند. ☺

چون به نیرومندیش (یعنی بهسن مردان) رسید، حکم و علم به او دادیم؛ و نیکوکاران را اینگونه پاداش میدهیم. ☺

زنی که او درخانه اش بود خودش را براو عرضه کرد و درها را برسست و گفت: برایت آماده‌اما! گفت: پناه برخدا! او (یعنی شوهرت) پرورنده من است و جایگاهم را نیکو ساخته است؛ ستمگران رستگار نخواهد شد. ☺

[به‌حال] زن قصد او کرد و او قصد زن کرد، اگرنه آن بود که برهان پروردگارش را به‌چشم دید؛ و این برای آن بود که ما بدی و زشتی را از او دور سازیم؛ او از بندگان گزیده ما بود. ☺

هردو بطرف در شافتند، و پیراهنش را از پشت پاره کرد، و سرورش (سرور زن) را نزد در دیدند. [زن] گفت: پاداش کسی که بخواهد با اهل تو بد کند چیست جز آنکه به‌زندان افتد یا شکنجه در‌دان‌کی؟ ☺

[یوسف] گفت: او خودش را به‌من عرضه کرده است؛ و یک گواه از اهل زن گواهی داد که اگر پیراهنش از جلو پاره شده است [زن] راست گفته و او از دروغگویان است. ☺

و اگر پیراهنش از پشت پاره شده است [زن] دروغ گفته و او از راستگویان است. ☺
[حاکم] چون دید که پیراهنش از پشت پاره شده است، گفت: این از نیرنگ شما [زنان] است که نیرنگ شما سترگ است. ☺

ای یوسف! از این درگذر! و [تو زن نیز] از گناهت آمرزش بخواه که از خطاکاران بوده‌ای. ☺

زنانی در شهر گفتند: زنِ حاکم خودش را به‌غلامش عرضه می‌کند و شدیداً عاشق او

شده است؛ ما اورا در گمراهی آشکار می‌بینیم. ☺

وقتی [ازن] از مکرshan شنید، به سویشان فرستاد و برایشان تکیه گاهی آماده کرد و به هر کدامشان کاردی داد و [به یوسف] گفت: بر آنها بیرون شو! چون اورا دیدند در نظرشان بزرگ آمد و دستهایشان را بریدند و گفتند: پناه بر خدا! این بشر نیست؛ این جز فرشته‌ئی مکرم نیست. ☺

[ازن] گفت: هم این است آنکه مرا در باره‌اش ملامت کردید؛ در حقیقت من خودم را بر او عرضه کردم و او خودداری کرد؛ و اگر آنچه به او دستور داده‌ام نکند به زندان خواهد افتاد و از کوچک‌شدگان خواهد بود. ☺

[یوسف] گفت: پروردگار!! زندان در نزدِ من از آنچه مرا به سویش فرامیخوانند دوست داشتنی‌تر است؛ و اگر نیرنگشان را از من دور نکنی به آنها خواهم گرایید و از نادانان خواهم بود. ☺

پس پروردگارش اورا اجابت کرد و نیرنگشان را از او دور گرداند؛ که او شنوا و آگاه است. ☺

سپس، بعد از آنکه نشانه‌ها را دیدند، به نظرشان رسید که اورا برای مدتی به زندان کنند. ☺

دوچوان با او وارد زندان شدند. یکی‌شان گفت: من می‌بینم که دارم خمر را ميفشارم. و دیگری گفت: من می‌بینم که نانی را برسرم حمل می‌کنم و پرنده‌گان از آن می‌خورند. ما را از تأویلش باخبر کن، که ما تو را از نیکان می‌بینیم. ☺

[یوسف] گفت: غذائی که روزی‌тан است به نزدتان نخواهد رسید مگر که پیش از آنکه به نزدتان برسد درباره تأویلش به شما خبر داده باشم. این بخشی از چیزهای است که پروردگارم به من آموخته است. من آئین یک مردمی که به الله ایمان ندارند و به آخرت کفر می‌ورزنند را رها کرده‌ام ☺

و پیرو آئین پدرانم ابراهیم و اسحاق و یعقوب شده‌ام. ما حق نداشته‌ایم که در چیزی

برای الله شریک قائل شویم. و این جزئی از فضل الله بربما و بر مردم است، ولی بیشتر مردم شکرگزار نیستند. ☺

ای دویار زندان! آیا خدایان پراکنده بهترند یا الله یگانه فهار؟ ☺

شما جز او چیزی را نمی‌پرسید جز نامهای که شما و پدرانتان نامگذاری کردید؛
الله درباره آنها حکمی فرونفرستاده است؛ فرمانروائی جز برای الله نیست؛ فرمان داده
است که جز اورا نپرسید؛ آنست دین استوار، ولی بیشتر مردم نمیدانند. ☺

ای دویار زندان! اما یکی از شما [تاویل رؤیایش آنست که] به سرورش خمر خواهد
نوشاند؛ و اما دیگری [تاویل رؤیایش آنست که] بردار زده خواهد شد و پرندگان از
روی سرش خواهند خورد. امری که درباره‌اش استفسار میکنید انجام گرفت. ☺
و به یکی از آن دو که رهاشونده [از زندان] می‌پنداشت، گفت: نزد سرورت از من یاد
کن. پس شیطان اورا از یاد کردن [یوسف] نزد سرورش به فراموشی افکند، و
[یوسف] چند سال در زندان ماند. ☺

پادشاه گفت: من هفت گاو فربه را می‌بینم که هفت [گاو] لاغر میخورندشان؛ و هفت
خوش سبز و [هفت تای] دیگر خشک را می‌بینم. ای درباریان! اگر رؤیا را تعبیر
میکنید درباره رؤیایم به من نظر خردمندانه بدهید. ☺

گفتند: خوابهای پریشان است، و ما به تأویل رؤیاهای آگاهی نداریم. ☺
یکی از آن دو [زنданی] که رهائی یافته بود و بعد از مدت‌ها [یوسف را] به یاد آورد،
گفت: من از تأویلش به شما خبر خواهم داد؛ مرا بفرستید. ☺

یوسف! ای راستگو! به ما نظر خردمندانه بده درباره هفت گاو فربه که هفت [گاو]
لاغر میخورندشان، و هفت خوش سبز و [هفت تای] دیگر خشک. شاید به سوی مردم
برگردم، شاید بدانند. ☺

[یوسف] گفت: هفت سال با جدیت میکارید، پس آنچه را درو کردید در خوش‌اش
نگاه دارید مگر اندکی از آنچه که میخورید. ☺

سپس بعد از آن هفت [سال] سخت می‌آید که آنچه از پیش برایشان نگاه داشته‌اید را
میخورند، مگر اندکی از آنچه که درخانه نگاه میدارید. ☽

سپس بعد از آن یک سالی خواهد آمد که در آن برمدم باران باریده میشود و در
آن سال شیره‌ها [از میوه‌ها] میکشدند. ☽

پادشاه گفت: اورا به نزد من آورید. چون فرستاده به نزدش آمد، گفت: به نزد
سرورت برگرد و ازاو بپرس که ماجرای زنهایی که دستهایشان را ببریدند چه بود؟
همانا پروردگارم به نیرنگشان آگاه است. ☽

[شاه به زنها] گفت: وقتی خودتان را به یوسف عرضه کردید موضوعاتان چه بود؟
[زنها] گفتند: پناه برخدا! هیچ بدی در او ندیدیم. زن حاکم گفت: اکنون حقیقت
آشکار شد. من خودم را به او عرضه کردم، و او از راستگویان است. ☽

این [اعتراف] برای آن است که [یوسف] بداند که من در نهان به او خیانت نکردم، و
آنکه الله نیرنگ خیانتکاران را به جائی نخواهد رساند. ☽

و خودم را تبرئه نمیکنم؛ همانا که نفس به بدی فرمان میدهد مگر آنچه پروردگارم
رحم کند؛ همانا پروردگارم آمرزگار و مهریان است. ☽

پادشاه گفت: اورا به نزدم آورید تا اورا از خاصان خویش کنم. چون با او سخن
گفت، [به یوسف] گفت: تو امروز نزد ما دارای جایگاه و مورد اعتماد هستی. ☽

[یوسف] گفت: مرا برسر گنجینه‌های زمین بگمار، که من نگهبان و دانا هستم. ☽
اینگونه در زمین به یوسف امکانات دادیم تا هرجا که دلش بخواهد ساکن شود. ما

هر که را بخواهیم شامل رحمتمان میکنیم، و پاداش نیکوکاران را ضایع نمیکنیم. ☽
البته برای کسانی که ایمان آورند و پرهیز کاری پیشه میکردند پاداش اخروی بهتر

است. ☽
برادران یوسف آمدند و براو وارد شدند. او آنها را شناخت ولی آنها اورا
نمیشناختند. ☽

و چون بارهایشان را برایشان آماده کرد، گفت: [باز که می‌آئید] یک برادری که از پدرتان است را به نزدم بیاورید. آیا نمی‌بینید که من پیمانه (یعنی جو و گندمی که برای دادن به شما به پیمانه میزنم) را بیش از آنچه می‌بایست [به شما] میدهم، و من بهترین میزان هستم؟ ☺

و اگر اورا به نزدم نیاورید نه پیمانه‌ئی [غله] نزدم خواهد داشت و نه به من نزدیک خواهد شد. ☺

گفتند: درابن باره به پدرش خواهیم گفت، و [این کار را] خواهیم کرد. ☺

و به غلامانش گفت: پولهایشان را در درون بارهایشان بگذارید باشد که وقتی به نزد اهلشان برگشته باشد که برگرددند. ☺

پس چون به نزد پدرشان برگشته باشد، گفتند: ای پدر! ما از گرفتن جوال [غله] منع شده‌ایم. برادرمان را با ما بفرست که جوال [غله] بگیریم؛ و ما از او نگهداری خواهیم کرد. ☺

[پدرشان] گفت: آیا درباره او همانگونه به شما اعتماد کنم که پیش از این درباره برادرش به شما اعتماد کردم؟ بهحال، الله بهترین نگهبان و مهربانترین مهربانان است. ☺

چون بارهایشان را گشودند، پولشان را دیدند که به آنها برگردانده شده است. گفتند: ای پدر! آنچه دلمان میخواهد! این پولهای ما است که به ما برگردانده شده است؛ و [اگر برادرمان را با خودمان ببریم] خواربار برای اهلمان می‌آوریم و برادرمان را نگاه میداریم، و یک جوال شتر می‌افزاییم، که آن یک جوال اندکی است. ☺

گفت: اورا با شما نخواهم فرستاد تا آنکه پیمانی از الله به من بدھید که اورا به نزدم خواهد آورد؛ مگر که راه چاره‌تان بسته شود. پس چون پیمانشان را به او دادند، گفت: الله به آنچه میگوئیم و کیل است. ☺

گفت: فرزندانم! از یک در وارد مشوید و از دروازه‌های پراکنده وارد شوید. من

نمیتوانم آنچه از خدا برسرتان بیاید را دفع کنم. فرمان جز برای الله نیست. براو توکل
کردهام و توکل کنندگان براو توکل کنند.

چون از جائی که پدرشان به آنها دستور داده بود وارد شدند، او نمیخواست آنچه
را که الله مقرر داشته بود از آنها بازدارد جز نیازی که در دل یعقوب بود و آنرا به
فرجام رساند. او دارای علمی بود که ما به او آموخته بودیم، ولی بیشتر مردم
نمیدانند.

و وقتی بر یوسف وارد شدند براذرش را نزد خود جای داد. گفت: من براذر تو هستم،
به خاطر آنها میکردن درد و رنج به دلت راه مده.

چون بارهایشان را برایشان آماده کرد، جام آبخوری را در بار براذرش کرد، سپس
یک جائزندۀ ئی جار زد که ای کاروانیان! شما دزدید.

در حالی که به سوی آنها میرفتند، گفتند: چه چیزی را گم کرده‌اید؟
گفتند: جام پادشاه؛ و هر کس آنرا بیاورد یک بار شتر [جایزه] خواهد گرفت، و من
این را تضمین میکنم.

گفتند: سو گند به الله که تو میدانی که ما نیامده‌ایم که در زمین فساد کنیم، و ما دزد
نیستیم.

گفتند: اگر دروغگو باشید کیفرش چیست؟
گفتند: کیفرش، هر کس که [مال دزدیده] درون بارش یافت شود خود او جزای آن
است [که به بردگی گرفته شود]. ستمگران را اینگونه کیفر میدهیم.

پس، پیش از [جستجوی] بارهای براذرش با بارهای آنها شروع کردند. سپس آنرا از
بار براذرش بیرون آورد. اینگونه به یوسف نیرنگ یاد دادیم. او حق نداشت که
براذرش را طبق آئین پادشاه بگیرد مگر که الله بخواهد. هر کس را که بخواهیم
درجۀ هائی بالا می‌بریم. و بالاتر از هر دانش و رزی یک داشمندی هست.

گفتند: اگر او دزدی کند، یک براذر او نیز پیش ازین دزدی کرده است. یوسف

این را در دلش نگاه داشت و برایشان آشکار نکرد. گفت: شما دارای بدترین جایگاه هستید. الله به آنچه وصف میکنید داناتر است.

گفتند: ای حاکم! او پدری دارد پیرمردی بزرگ؛ یکی از ما را به جای او بگیر، که ما تورا از نیکوکاران میبینیم.

گفت: پناه بر خدا که جز کسی را بگیریم که مالمان را نزد او یافته‌ایم؛ در آن صورت ما از ستمگرانیم.

چون از او نامید شدند، زمزمه کنان به کناری رفتند. بزرگترشان گفت: آیا نمیدانید که پدرتان از شما پیمان خدائی گرفته است؟ و پیشتر نیز آن زیاده‌روی که با یوسف کردید؟ من از اینجا تکان نخواهم خورد تا پدرم به من اجازه دهد، یا آنکه الله درباره‌ام داوری کند، که او بهترین داوران است.

به نزد پدرتان برگردید و بگوئید: ای پدر! پسرت دزدی کرد و ما جز آنچه را میدانستیم گواهی ندادیم، و نگهبان غیب نبودیم. از روستائی که در آن بودیم و از کاروانی که در آن آمدہ‌ایم بپرس. ما راستگو هستیم.

[پدرشان] گفت: ولی نستان موضوعی را برایتان آراسته است. صبری زیبا باید داشت؛ شاید الله همه‌شان را به نزدم بیاورد، که او است دنای باحکمت. و رخ از آنها برگرداند، و گفت: دریغا یوسف! و چشمانش از اندوه سپید شد در حالی که دردِ خشم را در دل نگاه میداشت.

گفتند: والله تو آنقدر از یوسف یاد میکنی تا آنکه درآستانه نابودی قرار گیری یا از هلاک شد گان باشی.

گفت: من درد دل و اندوهم را به الله شکوه میکنم. و از الله چیزهایی را میدانم که شما نمیدانید.

فرزندانم! بروید و یوسف و برادرش را بجوئید، و از رحمت الله نامید مباشد، که از

رحمت الله جز مردم کافر نامید نمیشوند. ☽

چون بر او (یعنی بر یوسف) وارد شدند، گفتند: ای حاکم! به ما و اهله من آسیب رسیده است، مالِ اندکی آورده‌ایم، جوالمان را کامل به ما بده و به ما صدقه بده، که الله صدقه دهنده گان را پاداش میدهد. ☽

[یوسف] گفت: آیا دانسته‌اید که وقتی نادان بوده‌اید با یوسف و برادرش چه کرده‌اید؟ ☽

گفتند: آیا تو یوسف هستی؟ گفت: من یوسفم و این برادرم است. الله برم ملت نهاد. همانا کسی که پرهیزگاری و شکیابی کند، الله پاداش نیکوکاران را ضایع نخواهد کرد. ☽

گفتند: به الله سوگند که الله تورا برم ترجیح داد، هر چند که ما از خطاکاران بودیم. ☽ گفت: امروز سرزنشی برشما نیست، الله شما را خواهد آمرزید، که او مهربانترین مهربانان است. ☽

این پیراهنم را ببرید و بر چهره پدرم اندازید، تا بهینائی برگردد، و همه اهلтан را به نزدم بیاورید. ☽

چون کاروان [از شهر] جدا شد، پدرشان گفت: من بوی یوسف میشنوم. شاید شما مرا خرفت انگارید. ☽

گفتند: به الله سوگند که تو در گمراهی دیرینهات هستی. ☽ پس چون مژده‌دهنده آمد و آن [پیراهن] را بر چهره‌اش افکد و بینا شد، گفت: آیا به شما نگفتم که من چیزی را از الله میدانم که شما نمیدانید؟ ☽

گفتند: ای پدرمان! از گناهانمان برایمان آمرزش بخواه که ما خطاکار بوده‌ایم. ☽

گفت: بعدتر برایتان از پروردگارم آمرزش خواهم خواست، که او آمرزگار و مهربان است. ☽

چون بر یوسف وارد شدند، پدر و مادرش را نزد خود جای داد و گفت: اگر الله

بخواهد، در امان به مصر وارد شوید. ☽

و پدر و مادرش را بر فراز تخت بالا برد، و آنها در برابر شش سجده افتادند. گفت: ای پدر! این است تأویل رویای پیشینم. پروردگارم آن را تحقق بخشید، و به من نیکی کرد آنگاه که مرا از زندان بیرون آورد و شما را از بیابان آورد پس از آنکه شیطان میانه من و برادرانم به هم زده بود. همانا پروردگارم به هر که بخواهد پر لطف است؛ و او دانا و با حکمت است. ☽

پروردگار! بخشی از پادشاهی به من داده ای و بخشی از تأویل داستانها را به من آموخته ای؛ ای به هست آورنده آسمانها و زمین! تو در دنیا و آخرت ولی منی. مرا مسلمان بمیران و به شایستگان برسان. ☽

این [داستان] از خبرهای غیبی است که به سوی تو [ای محمد] وحی میکیم؛ و تو نزد شان (یعنی نزد برادران یوسف) نبودی آنگاه که تصمیمشان را با هم گرفتند و در حال نیرنگ کردن بودند. ☽

داستان موسابنی اسرائیل و فرعون

الف) از سوره قصص ۲۸، آیات ۱-۴۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ط س.م.

آنها آیات کتاب روشنگرند.

از خبرهای موسا و فرعون برای قومی که ایمان دارند به حق برتو میخوایم.

فرعون در زمین سریز رگی نمود و مردمش را گروه بندی کرده گروهی از آنها را بی زور نگاه میداشت، فرزندانشان را سرمی برید و زنانشان را زنده میگذاشت؛ او از تباہکاران بود.

میخواهیم برآنها که در زمین بی زور نگاه داشته شدند منت نهیم و آنان را امامانی کنیم و آنان را وارثانی گردانیم.

و آنان را در جهان به قدرت برسانیم و به فرعون و هامان و سپاهیانشان چیزی را که از آن دریم بودند نشان دهیم.

به مادر موسا وحی کردیم که به او شیر بده و وقتی بیم جانش داشتی اورا به دریا افکن و مترس و اندوه‌گین مباش، ما به تو بازش خواهیم گرداند و اورا از فرستادگان خواهیم کرد.

پس خانواده فرعون اورا برگرفتند تا برایشان دشمن و اندوهی باشد. فرعون و هامان و

سپاهیانشان خطاکار بودند. ☺

زنِ فرعون گفت: نور چشمی‌ئی برای من و تواست؛ اورا مکشید شاید به دردمن بخورد یا اورا به فرزندی گیریم؛ و نمیدانستند [چه میکنند]. ☺

دل مادر موسا تهی شد، و اگر بر قلبش گره نزد بودیم که ازمؤمنان باشد نزدیک بود که آنرا بربزبان بیاورد. ☺

و به خواهرش گفت: اورا دنبال کن. پس [خواهرش] از کناره وی را زیر نظر گرفت و آنها متوجه نبودند. ☺

و زنان شیرده را پیش از آن براو حرام کردیم؛ [خواهرش] گفت: آیا مردم خانواده‌ئی که برایش غمخوارند به شما نشان دهم تا اورا برایتان سرپرستی کنند؟ ☺

پس اورا به مادرش برگرداندیم تا چشمش خنک شود و غمین نباشد و بداند که وعده الله حق است ولی بیشترشان نمیدانند. ☺

و چون به زورمندیش رسید و مرد شد اورا حکمی دادیم و دانشی؛ نیکوکاران را اینگونه پاداش میدهیم. ☺

[موسا] درحالی که مردم شهر متوجهش نبودند وارد شهر شد و دید که دومرد با هم میجنگند، این از دسته خودش و این از آن دشمنش؛ پس آنکه از دسته خودش بود بر ضد آنکه از آن دشمنش بود ازاو مدد طلبد؛ و موسا به او تپانچه‌ئی زد و کارش را ساخت. [سپس] گفت: این از کردار شیطان است؛ او دشمن گمراه‌کننده آشکاری است. ☺

[و] گفت: پروردگارا! من به خود ستم کردم، بر من بیخشای؛ پس اورا بخشد؛ که او آمرزنه و مهریان است. ☺

گفت: پروردگارا به خاطر دهشی که به من کرده‌ای پشتیبانِ جنایتکاران نخواهم بود. ☺
بامداد روز دیگر ترسان و نگران در شهر میگشت؛ ناگاه دید که آن کس که دیروز از او مدد خواسته بود به او فریاد میزند. موسا به او گفت: تو گمراه آشکاری. ☺

و چون خواست که آن کس که دشمن هردوشان بود را بزند، گفت: ای موسا! آیا میخواهی مرا هم بکشی آنگونه که دیروز یکنفر را کشته؟ تو منظوری نداری مگر که در زمین زور گویی کنی و نمیخواهی که از اصلاحگران باشی. ☺ مردی از آخر شهر آمد که پویه میکرد؛ گفت: ای موسا! بزرگان درباره تو انجمن کرده‌اند تا تورا بکشنند؛ بیرون شو که من برایت از خیرخواهانم. ☺ پس ترسان و نگران از شهر بیرون شده گفت: پروردگارا مرا از قوم ستمگر برهان. ☺ چون رو به سوی مَدِین نهاد، گفت: باشد که پروردگارم مرا به راه درست هدایت کند. ☺

چون به آب مَدِین رسید گروهی از مردم را دید که [گوسفند] آب میدادند و نزدیک آنها دوتا زن را دید که [گوسفندانشان را] عقب میزدند. گفت: مشکلتان چیست؟ گفتند: ما آب نمیدهیم تا وقتی که چوپانان از اینجا بروند؛ و پدرمان پیرمرد بزرگی است. ☺

پس برایشان آب داد بعد به سایه پناه برد و گفت: پروردگارا! من به خیری که بر من فروفرستی نیاز مندم. ☺

پس یکی از آن دو [دختر] آمد که شرم کنان راه میرفت؛ گفت: پدرم تورا فرامیخواند تا به خاطر آنکه برایمان آب داده‌ای پاداش به تو دهد. ☺ وقتی [موسا] به نزد او رفت و سرگذشتها را برایش حکایت کرد، گفت: مترس! که از گروه ستمگران رستی. ☺

یکی از آن دو [دختر] گفت: پدر! اورا کرایه کن که بهترین کس که کرایه کنی [مرد] نیرومند و امانت‌دار است. ☺

[پدر دختران] گفت: میخواهم یکی از این دودخترم را به نکاح تو درآورم به این شرط که هشت سال در کرایه من باشی، و اگر به ده سال برسانی از پیش خودت است، من نمیخواهم که بر تو سخت بگیرم؛ و مرا انشاء الله از شایستگان خواهی یافت. ☺

[موسا] گفت: بین من و تو همان باشد؛ هر کدام از دومهلت که انجام دادم نباید زوری بهمن گفته شود؛ الله بر آنچه میگوئیم و کیل است. ☽

وقتی که موسا مهلت [تعیین شده] را به پایان رساند و خانواده اش را برد، آتشی از جانب کوه دید؛ به خانواده اش گفت: بمانید! من آتشی دیدم شاید از آن برایتان خبری یا اخگری بیاورم شاید خودتان را گرم کنید. ☽

و چون بهندز آن [آتش] رسید از کناره راست دَرَه در بقعة فرخنده از درخت بهاو آواز آمد که ای موسا! من الله پروردگار جهانیام. ☽

[او آواز آمد] که عصایت را بیفکن؛ و چون دید که مثل جن میجنبد گریزان پشت داد و به عقب ننگریست. ای موسا! پیش آی و مترس! تو از امان یافتگانی. ☽

دستت را به گریانت فروبر، سفید ولی بی گرند بیرون خواهد آمد؛ و شانه هایت را از ترس و هیبت به خود فروبر؛ اینها دو نشانه از پروردگارت به سوی فرعون و درباریان او است که آنها مردمی تبهکار بوده اند. ☽

گفت: پروردگارا! من کسی از آنها را کشته ام و میترسم که مرا بکشنند. ☽
برادرم هارون، او تیزبان تر از من است؛ اورا با من به عنوان یاور بفرست تا تصدیق من کنند؛ من میترسم که تکذیب کنند. ☽

گفت: بازوی تورا توسط برادرت قوى خواهیم کرد و به شما نیروئی خواهیم داد و دست آنها به شما نخواهد رسید؛ شما و پیروانتان به وسیله نشانه های ما پیروزمند خواهید بود. ☽

چون موسا با نشانه های ما که آشکار بود بهندشان رفت، گفتند: این چیزی جز جادو گری و دروغ بندی نیست، و چنین چیزی را در پدران پیشینمان نشنیده ایم. ☽
موسا گفت: پروردگارم بهتر میداند که چه کسی راه هدایت را از نزد او آورده و فرجام روز گار از آن چه کسی خواهد بود! ستمگران رستگار نخواهند شد. ☽
فرعون گفت: ای بزرگان! من جز خودم خدایی را برای شما نمیشناخته ام. ای هامان!

برایم برخاک آتش افروز و برایم کاخی برافراز شاید خدای موسا را به چشم ببینم؛
من گمان میکنم که او از دروغگویان باشد. ☺

او و سپاهیانش در زمین بهناحق گردنکشی نمودند و پنداشتند که بهسوی ما باز
نخواهند گشت. ☺

پس اورا با سپاهیانش گرفتیم و در دریايشان افکنديم؛ بنگر که فرجام ستمگران
چه گونه بود. ☺

و آنها را امامانی کردیم که بهسوی آتش فرامیخوانند و روز قیامت یاوری داده
نخواهند شد. ☺

و دراین دنیا لعنت به پشت سرشان فرستادیم و روز قیامت از زشت رویان خواهند
بود. ☺

پس از آنکه نسلهای پیشین را هلاک کردیم به موسا کتاب دادیم که روشنگر راه
مردم و هدایت و رحمت باشد شاید تذکر کنند. ☺

وقتی امر را به موسا سپردیم، تو [ای محمد] در جانب غربی نبودی و از حاضران
نبودی. ☺

ولی ما نسلهای را ایجاد کردیم و روزگارانی بر آنها سپری شد. و در میان مردم مَدِینَة
مقیم نبودی که آیات ما را بر آنها بخوانی؛ ولی ما فرستند گان بودیم. ☺

و در کنار کوه نبودی آنگاه که [به موسا] ندا زدیم، ولی رحمتی از پروردگارت است
تا به قومی که هشداردهنده‌ئی پیش از تو برایشان نیامده است هشدار بدھی شاید
تذکر کنند. ☺

مبادا که به سبب آنچه دستهایشان پیش داشته است مصیبیتی بر سرشان بیاید و [آنگاه]
بگویند پروردگارا چه میشد اگر فرستاده‌ئی به سویمان میفرستادی تا نشانه‌های تو را
دنبال کنیم و از مؤمنان یاشیم. ☺

ب) از سوره طه، ۲۰، آیات ۹-۱۰

آیا داستان موسا به تو رسیده است؟ ☽

آنگاه که آتشی دید و به خانواده‌اش گفت: بمانید که من آتشی دیدم شاید اخگری

از آنرا برایتان بیاورم یا بر اثر آتش راهی بیام. ☽

پس چون به نزد آن رسید به او ندا آمد که ای موسا! ☽

من پروردگار تو هستم؛ نعلیت را برگن که در وادی مقدس میگردی. ☽

من تورا برگزیده‌ام، پس به آنچه وحی میشود گوش فرادار. ☽

منم الله که جز من خدائی نیست، مرا عبادت کن و به یاد من نماز بربپا دار. ☽

ساعه (آخر عمر هستی) فراخواهد رسید و میخواهم که آنرا نهان دارم تا هر کسی بنا

برکوشش خودش پاداش بیند. ☽

پس کسی که به آن ایمان ندارد و پیرو هوای خویش است تو را از آن باز ندارد که

پرت شوی. ☽

آن چیست که در دست راست تو است ای موسا؟ ☽

گفت: این عصای من است، بر آن تکیه میدهم و با آن به گوسفندانم هش میکنم و

کارهای دیگری نیز با آن دارم. ☽

گفت: آن را بیفکن ای موسا! ☽

پس افکند و دید که ماری است که میدود. ☽

گفت: آن را بگیر و مترس؛ ما آن را به حالت اولش بازش خواهیم گرداند. ☽

و دست را به گریانت فروکن، بی گزند است و سفیدرنگ بیرون خواهد آمد. یک

نشانه دیگر است. ☽

برای آنکه از نشانه‌های بزرگمان را به تو نشان دهیم. ☽

به سوی فرعون برو که گردنکشی کرده است. ☽

[موسا] گفت: پروردگارا! سینه‌ام را بگشا، ☽

و کارم را برايم آسان کن،
و گرهی را از زبانم بازکن،
تا سخنم را بفهمند.
و برايم وزیری قرار بده از خانواده‌ام،
برادرم هارون،
کوله‌بارم را با او سفت بگش،
و اورا در کارم شریک کن،
تا تورا بسیار تسیح بگوئیم،
و بسیار ذکر کنیم،
که تو بهما بینا بوده‌ای.
 [الله] گفت: خواسته‌ات به تو داده شد ای موسا!
 یک‌بار دیگر هم بر تو منت نهاده‌ایم،
 آنگاه که به‌مادرت چیزی که وحی می‌شود را وحی کردیم
 که اورا در تابوت بگذار و در دریاپیش افکن که دریا اورا به ساحل اندازد و کسی که
 دشمن من و دشمن او است وی را برگیرد؛ و بر تو محبتی از خودم افکندم و برای اینکه
 در پر ابر دیدگانم ساخته شوی.
 آنگاه که خواهرت راه میرفت و می‌گفت: آیا کسی را به‌شما نشان دهم که اورا
 سرپرستی کند؟ پس تورا به‌مادرت برگرداندیم تا چشمانش خنک شود و اندوه‌گین
 نگردد؛ و کسی را گشته و تو را از اندوه رهاندیم و تورا آزمایشها کردیم. پس سالها
 در میان اهل مدین ماندگار شدی و بعد به حسب مقدار آمدی ای موسا!
 من تو را برای خودم ساخته‌ام.
 تو و برادرت با نشانه‌های من بروید و در یاد کردن من سستی مکید.
 به‌سوی فرعون بروید که گردنکشی کرده است.

به او سخن نرمی بگوئید شاید متذکر شود یا بترسد. ☺

گفتند: پروردگارا! میترسیم که برما سخت بگیرد یا آنکه گردنکشی کند. ☺

گفت: مترسید که من همراه شمایم، میشنوم و میبینم. بهنردم بروید و بگوئید ما فرستاده پروردگارت هستیم؛ بنی اسرائیل را همراه ما بفرست و آزارشان مده؛ ما با نشانه‌ئی از پروردگارت بهنردم آمده‌ایم. سلام برکسی بادا که پیرو هدایت است. ☺

به ما وحی شده که عذاب برکسی خواهد بود که دروغ بیند و رخ برگرداند. ☺

[فرعون] گفت: پروردگار شما کیست ای موسا!؟ ☺

گفت: آن کس که آفرینشِ هرچیز را به آن داده سپس هدایت کرده است. ☺

گفت: پس برس اقوامی که پیشترها بوده‌اند چه خواهد آمد؟؟ ☺

گفت: علمند نزد پروردگارم در کتابی است؛ پروردگارم نه گم میکند و نه فراموش میکند. ☺

آن که زمین را برای شما گهواره کرد و برایتان راههای درآن کشید و آبی را از آسمان فروفرستاد و به توسط آن جفتهایی از گیاهانِ گوناگون بیرون آوردیم. ☺

بحورید و چارپایانتان را بچرایید. در اینها نشانه‌هایی است برای صاحب خبردان. ☺

از آن شما را آفریدیم و بار دیگر به آن باز تان میگردانیم. ☺

همه نشانه‌هایمان را به او نشان دادیم و تکذیب و خودداری کرد. ☺

گفت: آیا آمده‌ای که ما را با سحرت از زمینمان بیرون کنی ای موسا!؟ ☺

ما نیز سحری مثل آن برایت خواهیم آورد. پس میان ما و خودت وعده‌گاهی فرار بده

که نه ما تخلف کنیم و نه تو، در یک جای مشخص. ☺

گفت: وعده‌گاهاتان روز آذین، و آنکه مردم در چاشتگاه گرد هم آیند. ☺

پس فرعون رفت و نیرنگهایش را گرد آورد و سپس آمد. ☺

موسا به آنها گفت: وای بر شما! به دروغ بر الله افترا مبتدید که شما را با شکجه‌ئی له

کند؛ در حقیقت هر که افترا بزند ناکام خواهد ماند. ☺

پس در میان خودشان به مجادله برسر موضوع پرداختند و مشغول گفتگوی در گوشی شدند.

گفتند: اینها دو تا جادوگرند که میخواهند با سحرشان از زمینتان بیرون نتان کنند و شیوه شایسته شما را از بین برند. ☺

پس نیرنگستان را جمع کنید و سپس در یک صفحه بیانید، که امروز هر کس دست برتر داشته باشد پیرروزمند خواهد بود. ☺

گفتند: ای موسا! یا تو بیندازی یا ما نخستین کس باشیم که بیندازد. ☺

گفت: آری! شما بینا زید. پس به نظرش رسید که رسنها و چوب دستیهای شان توسط جادو گر شان میخزند. ☺

موسہ در دلش ترسی وارد شد.

گفتیم: مترس که تو برتر هستی. ☺

و آنچه در دست راست داری را بینداز، هرچه ساخته‌اند را خواهد بلعید. اینها نیرنگ جادوگران کرده‌اند، و جادوگر به هر جا پیاید پیروز نخواهد بود. ☺

پس جادوگران به سجده افتادند. گفتند: به پروردگار موسا و هارون ایمان آورديم. ☺ [فرعون] گفت: پيش از آنکه به شما اجازه بدhem به او ايمان آورديد؟ او کلانتر شما است که جادوگری به شما آموخته است. دستها و پاهایتان را از راست و چپ خواهم برید و بر تنه های خرمابنها خواهمندان آویخت، و خواهيد دانست که کداممان عذابش شدیدتر و پایدارتر است! ☺

[جادوگران] گفتند: سوگند به آنکه که ما را از نیست به هست آورده است، تو را بر آنچه از نشانه‌ها به نزدمان آمده است ترجیح نخواهیم داد. هر حکمی که خواهی بکن. تو فقط در زندگی این جهانی حکم خواهی کرد. ☺
ما به پروردگارمان ایمان آورده‌ایم تا خطاهایمان را و اجبارمان توسط تو به جادوگری داد ما سامِ زد. الله است که بعثت و بایداد است. ☺

در حقیقت، هر که مجرم باشد و به نزد پروردگارش برود، برایش دوزخ خواهد بود، نه در آن خواهد مرد و نه زنده خواهد شد.

و هر که مؤمن به نزدش برود و کارهای شایسته کرده باشد، آنها برایشان درجه‌های بلند خواهد بود.

بهشت‌های عدنی که رودها در زیرش روان است، در آن جاویدان خواهند بود، و آنست پاداش کسی که خود را پاکیزه کرد.

به موسا وحی کردیم که بندگانم را شبانه بیر و راهی خشک در دریا برایشان بزن؛ نه از تعقیب بیمی داری و نه میترسی.

فرعون با سربازانش تعقیشان کرد. پس دریا دربرشان گرفت آنچه در برمیگیرد.

فرعون قومش را گمراه کرد و راهنمائی نکرد.

ای بنی اسرائیل! شما را ازدست دشمنان رهاندیم، و در کنارِ راستِ کوه با شما و عده‌گذاشتم و بر شما «من و سلوی» فروفرستادیم.

از پاکیزگیهای که روزی تان کرده‌ایم بخورید و در آن طغیان مکنید که خشم من بر شما فرود آید. هر که خشم من بر او فرود آید سرنگون خواهد شد.

برای کسی که توبه کند و ایمان بیاورد و کار شایسته کند سپس راه بیابد من آمرزگارم.

[الله گفت:] چه سبب شد که تو بیش از قومت [به نزد ما] بشتایی ای موسا!

گفت: آنک آنها در دنبال منند، و من به سوی تو پروردگارم شتافته‌ام تا ازمن خشنود گرددی.

گفت: ولی ما قومت را بعد از تو به سختی آزمودیم و سامری گمراهشان کرد.

پس موسا خشمگین و افسوس کنان به سوی قومش برگشت. گفت: ای قوم! آیا پروردگار تان و عده نیکو به شما نداده؟ آیا قرار من طولانی شده یا میخواستید که خشمی از پروردگار تان برسرتان بیاید و خلاف قرار من عمل کردید؟

گفتند: به میل خودمان خلاف قرار تو عمل نکرده‌ایم، ولی توبه‌هایی از زیورهای قوم را برپشتمان نهاده شد و آنها را افکنیدیم، و سامری نیز همانسان افکند. ☽ و گوساله‌ئی، تندیسی، که غریوی داشت برایشان بیرون داد. پس گفتند که این خدای شما و خدای موسا است. و فراموش کرد. ☽ آیا نمی‌بینند که [گوساله] نه با سخنی به نزدشان برمیگردد و نه برایشان سود و زیانی دارد؟ ☽

پیش از آن هارون به آنها گفته بود که ای قوم! شما توسط آن از دین بیرون شده‌اید، و پروردگارتان رحمان است، و پیرو من باشید و از دستور من اطاعت کنید. ☽ گفتند: همچنان برپستش او خواهیم ماند تا موسا به نزدمان برگردد. ☽ [موسا] گفت: ای هارون! وقتی دیدی که گمراه شده‌اند چه چیزی سبب شد؟ ☽ که به دنبال من نیائی؟ آیا از دستور من سریعچی کردی؟ ☽

[هارون] گفت: ای فرزند مادرم! نه ریشم را بگیر و نه سرم را. من ترسیدم که بگوئی میان بنی اسرائیل تفرقه افکنده‌ای و به سخنم توجه نکرده‌ای. ☽ [موسا] گفت: موضوع تو چیست ای سامری؟ ☽ [سامری] گفت: چیزی را دیدم که آنها نمیدیدند، و قبضه‌ئی از جای پای فرستاده را برگرفتم و افکندمش، و نفسم اینگونه مرا وادار کرد. ☽

[موسا] گفت: برو. تو میتوانی تا زنده هستی «دست مزنید» بگوئی (یعنی خودت را نجس اعلام کنی)، و تورا وعده‌گاهی است که خلاف نخواهی دید. و به خدایت که اقدام به پرستش کردی بنگر که خواهیمش سوزاند و سپس خاکسترگون در دریا خواهیمش پاشاند. ☽

خدای شما الله است که خدائی جز او نیست، و سمعت علمش همه چیز فراگرفته است. ☽

[ای محمد!] اینگونه خبرهای چیزهایی که پیش از این بوده است را برتو حکایت

میکنیم، و از نزد خودمان کتابی به تو داده ایم. ☺

هر کس از او روگردان باشد روز قیامت باری بردوش خواهد گرفت. ☺

در آن جاویدان خواهند بود، و چه بد باری است برایشان در روز قیامت! ☺

ج) از سوره اعراف ۷، آیات ۱۳۰-۱۵۶

موسا گفت: ای فرعون من فرستاده‌ئی از پروردگار جهانیام. ☺

شاپرک شایسته آنست که جز حق درباره الله نگویم. با نشانه آشکاری به نزدتان آمدہ‌ام.

بنی اسرائیل را با من بفرست. ☺

[فرعون] گفت: اگر با نشانه‌ئی آمدہ‌ای آنرا بیاور اگر از راستگویانی! ☺

پس چوبدستیش را افکند و ناگاه دیدند که یک اژدهای آشکار است. ☺

و دستش را بیرون آورد و دیدند که سپید است برای بینندگان. ☺

بزرگان از قوم فرعون گفتند: این یک جادوگر بادانش است. ☺

میخواهد که شما را از زمینتان بیرون کند. پس چه دستور میدهید؟ ☺

گفتند: به او و برادرش مهلت بده و مردم را به شهرها گسیل کن ☺

[تا] هر جادوگر بادانشی را به نزدت بیاورند. ☺

جادوگران به نزد فرعون آمدند. گفتند: آیا پاداش داریم اگر ما پیروز شدیم؟ ☺

گفت: آری! و شما از مُغَرِّبین خواهید بود. ☺

گفتند: ای موسا! یا تو بیندازی یا ما افکننده باشیم. ☺

گفت: بیندازید. چون افکنند دیدگان مردم را جادو کردند و به ترسشان واداشتند و

جادوی بسیار بزرگی را آوردند. ☺

به موسا وحی کردیم که چوبدستیت را بینداز، خواهید دید که هرچه نیرنگبازی

میکنند را برمی‌چینند. ☺

پس حقیقت واقع شد و آنچه میکردنند باطل گردید. ☺

پس در آنجا مغلوب شدند و با کوچکی برگشتند. ☽

و جادوگرها سجده کنان سربرزمین نهادند. ☽

گفتند: به پروردگار جهانیان ایمان آوردیدم ☽

پروردگار موسا و هارون. ☽

فرعون گفت: پیش از آنکه به شما اجازه دهم ایمان آوردم؟ این یک نیرنگی است

که شما در شهر به کار بسته اید تا مردمش را بیرون کنید. بهزودی خواهید فهمید. ☽

دستها و پاهایتان را از چپ و راست خواهم بریید سپس همه‌تان را دارآویز خواهم

کرد. ☽

گفتند: ما به سوی پروردگارمان بازگردند. ☽

تو از ما انتقام نمیگیری مگر [برای آن] که به نشانه‌های پروردگارمان وقتی به نزدمان

آمد ایمان آوردید. پروردگار! صبری برما فروریز و ما را مسلمان بمیران. ☽

بزرگان از قوم فرعون گفتند: آیا موسا و قومش را میگذاری که در زمین فساد کنند و

تو و خدایانت را رها کند؟ گفت: فرزندانشان را خواهیم کشت و زنانشان را زنده

خواهیم گذاشت. ما برسرشان مسلطیم. ☽

موسا به قومش گفت: یاری از الله بجوئید و شکیبا باشید. زمین از آن الله است و به

هر کس از بندگانش که خواهد دهد. و فرجام از آن پرهیز کاران است. ☽

[بنی اسرائیل به موسا] گفتند: پیش از آنکه تو به نزدمان بیائی و بعد از آنکه تو به

نزدمان بیانی آزار دیده‌ایم. گفت: باشد که پروردگارتان دشمنتان را هلاک کرده

شما را در زمین جانشین کند و بنگرد که چه گونه خواهید کرد! ☽

خاندان فرعون را با خشکسالی و کمبود نمرا گرفتیم شاید پند گیرند. ☽

هر گاه نیکی به آنان میرسید میگفتند این از خودمان است، و هر گاه بدی به آنها میرسید

آنرا از شومی موسا و همراش میدانستند؛ بدان که شومی‌شان نزد الله بود ولی

بیشترشان نمیدانستند. ☽

گفتند: هرچه آیه برایمان بیاوری که ما را جادو کنی ایمان آور نخواهیم بود. ☽
 پس برآنها تندباد و ملخ و شپش و وزغ (قورباغه) و خون فرستادیم که آیه‌های
 مفصل بود، و سربزرگی نمودند و مردمی جنایتکار بودند. ☽
 و چون عذاب برسران افتاد گفتند: ای موسا! بهعهدی که از پروردگارت داری نزد
 او دعا کن، که اگر عذاب را ازما بازگیری به تو ایمان خواهیم آورد و بنی اسرائیل را
 با تو خواهیم فرستاد. ☽

چون عذاب را برای مدتی که خودشان تعیین کرده بودند از آنها بازگرفتیم دیده شد
 که عهد را میشکنند. ☽

پس از آنان انتقام گرفتیم و در دریا غرقشان کردیم، زیرا که آیات ما را تکذیب
 میکردند و از آن در غفلت بودند. ☽

و آن مردمی که بیزور نگاه داشته شده بودند را وارث شرق و غرب زمینی ساختیم
 که در آن برکت نهاده بودیم، و کلمه پروردگارت بهنیکی بر بنی اسرائیل به حاطر
 شکیبایی شان به اتمام رسید، و هرچه فرعون و قومش میساختند و برمی‌افراشتند را
 درهم کوفتیم و نابود کردیم. ☽

و بنی اسرائیل را از دریا گذراندیم، و به نزد قومی رفتند که به پرستش بتھایشان نشسته
 بودند. [بنی اسرائیل] گفتند: ای موسا! همانگونه که اینها خدایانی دارند برایمان خدائی
 بساز. گفت: شما قومی هستید که نادانی میکنید. ☽

اینها آنچه در آئند نابودشونده است و آنچه میکرده‌اند باطل است. ☽

گفت: آیا خدائی جز الله را برایتان بخواهم درحالی که او شما را بر مردم جهان
 برتری داده است؟! ☽

[به یاد آورید] آنگاه که رهائی تان داد از خاندان فرعون که بدترین شکنجه‌ها به شما
 میکردند، فرزنداتنان را میکشتد و زنانتان را زنده میگذاشتند. و در آن آزمون بزرگی
 از جانب پروردگارتان بود. ☽

و با موسا سی شب وعده نهادیم، و با ده [شب] تکمیلش کردیم. پس وعده گاه پروردگارش چهل شب کامل شد. موسا به برادرش هارون گفت: در قوم جانشین من باش و اصلاح کن و راه فساد کاران را دنبال مکن. ☺

وقتی موسا به وعده گاه ما آمد و پروردگارش با او سخن گفت، [موسا] گفت: پروردگارا به من نشان بده که به تو بنگرم. گفت: مرا نخواهی دید، ولی به کوه بنگر اگر در جایش ماند مرا خواهی دید. چون پروردگارش بر کوه تجلی نمود آنرا زیر و رو کرد و موسا بیهوش با سر بر زمین افتاد. چون به هوش آمد، گفت: تو سبحانی! به سویت توبه کردم و من نخستین مؤمنانم. ☺

گفت: ای موسا! من تورا برای خودم از میان مردم با رسالت‌هایم و با سخنانم برگزیده‌ام. پس آنچه به تو داده‌ام را بگیر و از سپاسگزاران باش. ☺

برای او از همه چیز و موعظه و تفصیل همه چیز در لوح‌ها نگاشتیم [و گفته‌یم] این را با نیرو بگیر و به قومت دستور بده تا بهترین اینها را بگیرند؛ من سرای فاسقان را به شما نشان خواهم داد. ☺

من کسانی که به ناحق در زمین سر برزگی می‌ورزند را از نشانه‌هایم دور باش میدهم، و اگر هر نشانه‌ئی ببینند به آن ایمان نخواهند آورد، و اگر راه هدایت را ببینند آن را بعنوان راه نمی‌گیرند، و اگر راه گمراهی را ببینند آن را بعنوان راه می‌گیرند. این از آن رو است که آنها نشانه‌های ما را تکذیب کردند و از آنها غافل بودند. ☺

و کسانی که آیات ما و دیدار آخرت را تکذیب کردند اعمال‌شان نابود است. آیا جز چیزی پاداش می‌بینند که انجام میدادند؟ ☺

قوم موسا پس ازاو از زیورهایشان یک گوساله‌ئی ساختند که غریبوی داشت. آیا نمیدیدند که با آنها حرف نمی‌زد و هیچ راهی به آنها نشان نمی‌داد؟ آنرا اتخاذ کردند و مردمی ستمگر شدند. ☺

وقتی دیدند که ناشایسته کرده‌اند و دیدند که گمراه شده‌اند گفتند: اگر پروردگارمان

به ما رحم نکند و ما را نیامرزد از زیان دیدگان خواهیم بود. ☺

وقتی موسا خشمگین و افسوسناک بهمیان قومش برگشت، گفت: چه بد مردمی پس از من بودید! آیا در امر پروردگارشان شتاب داشتید؟ و لوح‌ها را افکند و سر برادرش را گرفته به‌سوی خود کشید. [برادرش] گفت: ای فرزند مادرم! مردم مرا کمزور پنداشتند و نزدیک بود بکشندم. دشمن شادم مکن و مرا با قوم ستمنگران قرار مده. ☺ [موسا] گفت: پروردگارا مرا و برادرم را بیامرز و ما را به‌رحمت خویش داخل کن که تو مهربانترین مهربانانی. ☺

کسانی که گویا می‌گفتند خشمی از پروردگارشان و ذلتی در زندگی این جهانی به آنها خواهد رسید. افترابندان را اینگونه کیفر میدهیم. ☺

و کسانی که بدیها کردند سپس بعد از آن توبه کردند و ایمان آوردن، پروردگارت بعد از آن آمرزگار و مهربان است. ☺

و چون خشم از موسا فرونشست، لوح‌ها را گرفت، و در نسخه‌اش هدایتی و رحمتی بود برای کسانی که از پروردگارشان بیمناکند. ☺

و موسا [از میان قومش] هفتاد مرد را برای وعده گاه ما برگزید. پس چون ایشان را لرزه گرفت، گفت: پروردگارا اگر دلت می‌خواست [میتوانستی] پیش از این با من هلاکشان کنی. آیا به سبب آنچه نادانان از ما کرده‌اند هلاکمان می‌کنی؟ آن [گویا] ساختن و گویا پرستیدن، چیزی] نبود جز آزمایش تو که هر که را بخواهی به توسط آن گمراه می‌کنی، و هر که را بخواهی هدایت می‌کنی. تو ولی مائی، ما را بیامرز و برما رحمت آور، که تو بهترین آمرزگارستی. ☺

داستانِ موسا و بنده صالح

سورة کهف / آیات ۸۰-۸۲

آنگاه که موسا به غلامش گفت: من دست بردار نخواهم بود تا وقتی که به نقطه تلاقی دو دریا برسم یا دهها سال راه پیمایم.

چون به محل تلاقی آن دو [دریا] رسیدند، ماهی شان را فراموش کردند و [ماهی] آهسته راهش را به سوی دریا در پیش گرفت.

چون از آنجا دور شدند، [موسا] به غلامش گفت: غذایمان را بیاور که در این سفر خستگی بسیار دیدیم.

[غلام] گفت: یاد داری که به آن سنگ تکیه دادیم؟ من [آنجا] ماهی را فراموش کردم و کسی جز شیطان از یاد نبرد که سبب شد به یاد نیاورم، و شگفت آنکه راهش را به سوی دریا در پیش گرفت.

گفت: همان است که ما به جستجویش بوده‌ایم؛ پس بر روی نقش پایشان برگشتند.

و بنده‌ئی از بندگان ما را یافتند که از پیش خودمان رحمتی به او عطا کرده و از پیش خودمان علمی به او آموخته بودیم.

موسا به او گفت: آیا به دنبال تو بیایم تا از آنچه آموخته‌ای و به آن راه یافته‌ای بهمن یاد بدهی؟

گفت: تو نمیتوانی با من شکیبایی کنی.

تو چه گونه میتوانی برچیزی که از آن بی اطلاعی شکیبا شوی! ☺

گفت: اگر الله بخواهد مرا شکیبا خواهی یافت و از هیچ کدام از اوامر تو سرپیچی نخواهم کرد. ☺

گفت: اگر به دنبال من آمدی درباره چیزی ازمن پرس و جو مکن تا خودم درباره اش به تو ذکری کنم. ☺

پس به راه افتادند تا برگشتی سوار شدند و سوراخش کرد. گفت: آیا سوراخش کردی تا سوارانش را غرق کنی؟ کار نادرستی کردی! ☺

گفت: مگر نگفتمت که همراه من شکیبا نتوانی بود؟ ☺

گفت: چیزی که فراموش کرده بودم را بermen مگیر و درباره ام سختگیری مکن. ☺

پس به راه افتادند تا به پسر بچه ائی برخورند و اورا کشت. [موسا] گفت: آیا یک جان پاک را کشتی بدون اینکه کسی را کشته باشد؟ کار ناشایستی کردی! ☺

گفت: مگر نگفته بودمت که با من شکیبا نتوانی بود؟ ☺

گفت: اگر پس از این چیزی از تو پرسم مرا با خود میر، که عذر تو بermen به حد نهایت رسیده است. ☺

پس به راه افتادند، تا به میان مردم یک روستا رفتند و از مردم غذا طلبیدند، اما کسی آنها را مهمان نکرد. در آن [روستا] دیواری یافتد که در آستانه فرو ریختن بود، و آن را برپا نگاه داشت. [موسا] گفت: اگر مایل بودی میتوانستی کرایه ائی برای این [کار] بگیری. ☺

گفت: اکنون هنگام جدایی من و تواست؛ و اینک درباره تفسیر چیزهایی که بر آنها شکیبایی نتوانستی کرد به تو خبر میدهم. ☺

اما آن کشته از آن مستمندانی بود که در دریا کار میکردند، و خواستم که معیوبش سازم زیرا پشت سرشان یک پادشاهی بود که کشتهها را به زور میگرفت. ☺

و اما آن پسر بچه پدر و مادرش مؤمن بودند و ترسیدم که آنها را با گردنگشی و کفر

خودش به دردرس اندازد، ☽

و خواستیم که خدایشان بهجای او فرزند بهتر و پاکیزه‌تری به آنها بدهد که خانواده‌دostتر ازاو باشد. ☽

و اما آن دیوار به دو نوجوان یتیم در شهر تعلق داشت و گنجی متعلق به آنها در زیرش بود، و پدرشان مردی نیکوکار بود، و پروردگارت اراده کرده بود که به [سِنّ] نیرومندی‌شان رستد و گنجشان را بیرون آورند، و این رحمتی بود از پروردگارت [که من کرمم]، و از پیش خودم این کار را نکردم. این بود تفسیر آنچه نتوانستی برآن شکیبائی کنی. ☽

داستان یحیا و مریم و عیسا

سورة مریم، آیات ۱۹-۳۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

کهیعص (که هی ع ص). ☺

ذکر رحمت پروردگارت به بنده اش زکریا؛ ☺

آنگاه که با صدای آهسته پروردگارش راندازد. ☺

گفت: پروردگارا ! استخوانم سست شده و سرم را پیری مشتعل ساخته است و من از
دعای تو- پروردگارم- روگردان نیستم. ☺

من از پسِ خویشن درباره کسان زیر سرپرستیم [که بی کسنده] بینناکم و همسرم نازا
بوده است؛ به من از نزد خویش یک «ولی» ارزانی دار ☺

تا میراثبر من و میراثبر خاندان یعقوب باشد و اورا- پروردگارا- مورد خشنودی
قرارده. ☺

[الله گفت:] ای زکریا ! ما به تو مژده پسر بچه‌ئی میدهیم که نامش یحیا است و پیش
از این همنامی برایش قرار نداده‌ایم. ☺

گفت: پروردگارا ! چه گونه مرا پسر بچه‌ئی خواهد بود در حالی که همسرم نازا بوده و
از من سن زیادی گذشته است؟ ☺

[الله] گفت: پروردگارت چنین گفته که این کار بر من آسان است و تورا نیز قبلا

آفریده‌ام درحالی که هیچ نبوده‌ای. ☺
 گفت: پروردگارا! برایم نشانه‌ئی قرارده. گفت: نشانه‌ات آنکه سه شب پیاپی با مردم سخن نگویی. ☺

پس، از محراب برسِ خویشانش بیرون شد و به آنها ندا زد که بام و شام تسبیح بگوئید. ☺

[به یحیا وحی رسید که] ای یحیا! کتاب را با نیرو بگیر. از کودکی به او حُکم دادیم و محبتی از پیش خودمان و تزکیه‌ئی. او تقواییشه بود، ☺ و نیکوکار به پدر و مادرش [بود]، و زورگو و عصیانگر نبود. ☺
 سلام بر او روزی که زاده شد و روزی که بمیرد و روزی که زنده برانگیخته شود. ☺ و مریم را در کتاب یاد کن، آنگاه که از اهالش به یک جای شرقی کناره گرفت. ☺
 پس دور از آنها پرده‌ئی برخود زد، و روحمن را به سویش فرستادیم و همچون یک بشر تمام‌عیار در برابرش تجسم یافت. ☺

[مریم] گفت: اگر تقداری من از تو به رحمان پناه می‌برم. ☺
 گفت: من فرستاده پروردگارت هستم تا پسربچه پاکیزه‌ئی به تو بدهم. ☺
 گفت: چه گونه مرا پسربچه‌ئی خواهد بود درحالی که هیچ بشری به من دست نزده است و بد کاره نبودام؟ ☺

گفت: پروردگارت چنین گفته که این برمن آسان است، و برای آنکه وی را نشانه‌ئی برای مردم و رحمتی از خودمان قرار دهیم. و یک فرمان انجام‌شدنی بود. ☺
 پس اورا (یعنی عیسا را) حامله شد و اورا به جای دوردستی برد. ☺
 پس وی را درد زایمان به نزد تنه آن نخل آورد. گفت: کاش پیش ازین مرده بودم و به کلی فراموش شده بودم. ☺
 وی را از زیرش صدا زد که غمین مباش که پروردگارت زیر [پای] تو جوئی قرار داده است. ☺

تنه نخل را به سوی خودت بتکان رطب تازه چین بر تو فرو خواهد ریخت. ☺
 پس بخور و بیاشام و دیده را خنک بدار؛ و اگر کسی از بشر را ببینی بگو که من برای
 رحمان نذر روزه‌ئی کرده‌ام و امروز با هیچ انسانی سخن نخواهم گفت. ☺
 پس وی را در بغل گرفته به سوی قومش برد. گفتند: ای مریم! کاری ناروا کرده‌ای. ☺
 ای خواهر هارون! پدرت مرد بد کاره‌ای نبود و مادرت نیز بد کاره نبود! ☺
 [مریم] به او اشاره کرد. گفتند: چه گونه با کسی سخن بگوئیم که کودکی در گهواره
 است؟ ☺

[عیسا] گفت: من بنده الله هستم، بهمن کتاب داده و مرا پیامبر کرده است. ☺
 و مرا هرجا باشم فرخنده گردانده، و بهمن سفارش کرده که تا زنده‌ام نمازگزار و
 زکات پرداز باشم، ☺
 و نیکوکاری نسبت به مادرم [بهمن سفارش کرده است]؛ و مرا زورگو و شقاوت‌پیشه
 نساخته است. ☺
 سلام بermen روزی که زاده شدم و روزی که بمیرم و روزی که زنده برانگیخته شوم. ☺

داستان ذوالقرنین

سورة کهف / آیات ۹۸ - ۸۳

از تو درباره ذوالقرنین پرسش میکنند؛ بگو ذکری ازاو برshima تلاوت خواهم کرد. ☽
ما در جهان به او قدرت دادیم و از هرچیزی یک وسیله‌ئی در اختیارش نهادیم. پس
وسیله‌ئی را دنبال کرد ☽

تا به غروبگاه خورشید رسید، و دید که دریک چشمۀ گلآلود آب داغ نهان میشود،
و آنجا قومی را یافت. ☽

گفتیم: ای ذوالقرنین! یا عذاب کنی یا نسبت به آنها احسان بورزی.
گفت: هر که ستم کند اورا عذاب خواهیم کرد و بعد بهسوی پروردگارش بازخواهد
گشت و اورا عذابی ناشناخته خواهد کرد. ☽

و هر که ایمان بیاورد و کاری نیک کند اورا پاداشی نیکو خواهد بود و درباره امرمان
با او به آسانی سخن خواهیم گفت. ☽

باز هم دردنبال وسیله‌ئی رفت تا به طلوعگاه خورشید رسید و دید که برقومی طلوع
میکند که جز آن هیچ پوششی برایشان قرار نداده بودیم (لخت مادرزاد بودند). ☽
اینگونه بود که ما از هرچه نزد او بود اطلاع داشتیم. ☽

باز هم دنبال وسیله‌ئی رفت تا به میان دو بنده (بین‌السدين) رسید و در کنار آن دو [بنده]
مردمی را یافت که تقریباً هیچ سخنی نمیدانستند. ☽

گفتند: ای ذی‌القرين! یاًجوج و مأجوج در زمین فساد کارند؛ آیا برایت هزینه‌ئی

قرام آوریم تا میان ما و آنها حائلی ایجاد کنی؟ ☽

گفت: توانی که الله بهمن داده است بهتر است. بهمن کمک کنید تا میان شما و آنها

بندی بسازم. ☽

تراشه آهن برایم بیاورید. تا وقتی که میان دو کوه را برابر ساخت گفت: در آن بدمید؛

تا وقتی که آن را آتشگون کرد. ☽

گفت: بهمن دهید تا رویش سرب بریزم. ☽

پس نه توانستند از پشت آن بالا بیایند و نه توانستند در آن نقب بزنند. ☽

گفت: این یکی از رحمتهای پروردگارم است. و چون وعده پروردگارم بباید، آن را

زیورو خواهد کرد که وعده پروردگارم حق است. ☽

داستان اصحاب کهف

سورة کهف / آیات ۹-۱۸

آیا پنداشتی که اصحاب کهف و رقیم (مردان غار و سنگنگاره) از شگفتیهای آیات ما بودند؟

آنگاه که آن جوانان به غار پناه بردن و گفتند: پروردگارا از نزد خودت رحمتی به ما عطا کن و درباره امر ممان راهی درست برایمان فراهم ساز.

پس سالهای چند در آن غار برگوشها یشان مهر زدیم.

سپس آنان را برانگیخنیم تا مشخص کنیم که کدامیک از دو دسته بهتر میتوانند حساب کنند که چه مدتی مانده بوده‌اند.

ما داستانشان را به حق بر تو حکایت میکنیم. آنان جوانانی بودند که به پروردگارشان ایمان آورده بودند و ما بر هدایتشان افزودیم

و بر دلهایشان گره زدیم (یقینشان را محکم کردیم). آنگاه که به پا خاستند و گفتند پروردگارمان پروردگار آسمانها و زمین است و جز او خدای دیگری فرانمیخوانیم، که اگر چنین کنیم پرت و پلا (سخن بیهوده) گفته‌ایم.

اینها اقوام مایند که جز او خدایانی گرفته‌اند، و چه میشد که اگر درباره این خدایان دلیلی واضح می‌آوردن. ستمکارتر از کسی که به دروغ بر الله افترا بندد کیست؟ چون از آنها و آن چیزهایی که جز الله می‌پرستند کنار گرفتید به غار پناه ببرید که

پروردگارتان رحمتش را برسرتان خواهد گسترد و برایتان درباره امرتان امکاناتی فراهم خواهد آورد. ☺

خورشید را میدیدی که وقتی سر بر میزد از کناره راست غارشان میگذشت و وقتی غروب میکرد از کناره چیش برآنان میزد، و آنها در شکافی از آن بودند؛ و این از آیات الله بود. هر که را الله هدایت کند راهیافت هم او است؛ و هر که را گمراه کند سرپرست رکنمایی را برایش نخواهی یافت. ☺

و ایشان را بیدار میپنداشتی در حالی که در خواب بودند، و آنها را به طرف راست و طرف چپ زیورو رو میکردیم، و سگشان دودستش را برآستانه غار دراز کرده بود؛ اگر به آنها سرمیکشیدی از ایشان میگریختی و مالامال ترس از ایشان میشدی. ☺
اینگونه آنها را برانگیختیم تا در میانشان پرس و جو کنند. یکی از آنها گفت: چه مدت مانده اید؟ گفتند: یک روز یا بخشی از روز. گفتند: پروردگارتان آگاهتر است که چه مدت مانده اید؛ یکی از خودتان را با این پولها به شهر بفرستید تا بنگرد که کدام طعامی بهتر است و از آن برایتان رزقی بیاورد، و باید که با ملاحظت رفtar کند؛ و مبادا کسی متوجه شما شود؛ ☺

[زیرا] اگر برشما دست یابند سنگساراتان خواهند کرد یا شما را به دین خودشان باز خواهند گرداند، و در آن صورت هیچ گاه رستگار نخواهید شد. ☺

اینگونه سبب یافت شدنشان گشتهایم تا بدانند که وعده الله حق است و بدانند که ساعه (لحظه پایان عمر هستی) غیرقابل شک است. آنگاه که [مردم] درباره امرشان به نزاع افتادند و گفتند که رویشان ساختمانی بسازید. پروردگارشان نسبت به آنها داناتر است.

کسانی که بر امرشان غالب آمدند گفتند که رویشان مسجدی خواهیم ساخت. ☺ خواهند گفت که سه تا بودند و چهارم مشان سگشان بود؛ و بدون اینکه بدانند درست میگویند یا نه، میگویند پنج تا بودند و ششم مشان سگشان بود؛ و میگویند هفت تا بودند و هشتم مشان سگشان بود. بگو پروردگارم نسبت به تعدادشان داناتر است، و کسی جز

اند کی آنان را نمیشناسد. پس درباره شان با اینها بحث مکن مگر یک بحث ظاهري، و درباره شان از کسی تحقیق مکن. ☽

و درباره چیزی مگو که فردا خواهم کرد ☽
مگر که الله بخواهد. و هر گاه فراموش کردي پروردگارت را ياد کن، و بگو باشد که

پروردگارم بهتر از اين مرا رهنمايي کناد. ☽

سيصد سال در غارشان ماندند و نه سال بر آن افروندند. ☽

بگو الله بهتر ميداند که چه مدت ماندند. نهانیهای آسمانها و زمین از آن اوست، بهترین بینا و شنوا است، آنها را سرپرستی جزاو نیست، و در حاكمیتش کسی را

شریک نمیسازد. ☽

داستان زیروزبر شدن شهر لوط

سورة هود ۱۱ / آیات ۶۹-۸۲

فرستاد گان ما با مژده بهند ابراهیم آمدند و گفتند: سلام (یعنی آشتی جوئیم). [ابراهیم]

گفت: سلام! و بی درنگ گوساله پرواری را آورد. ☽

و چون دید که دستشان به آن نمیرسد (یعنی نمیخورند)، آنها را بیگانه پنداشت و

ترسی از آنها بر دلش نشست. گفتند: مترس که ما به سوی قوم لوط فرستاده شده‌ایم. ☺

زنش ایستاده بود و خندید. پس ما به او مژده [متولد شدن فرزندش] اسحاق و در پشت

سر اسحاق [مژده متولد شدن] یعقوب را دادیم. ☽

[ازنش] گفت: ای وای! آیا خواهم زاید در حالی که پیرزالی هستم و این شوهرم پیر

سالخوردي است؟ این یک چیز شگفت آور است! ☽

گفتند: آیا از امر الله در شگفتی؟ رحمت الله و برکات او برشما اهل بیت بادا ! او ستوده

و تمجید شده است. ☽

پس چون هراس ابراهیم بر طرف شد و مژده به او رسید، درباره قوم لوط با ما مجادله

میکرد. ☺

ابراهیم بربدار و عبادتگر و خداجو بود. ☽

ای ابراهیم! از این بگذر که امر پروردگارت آمده است و به آنها عذابی برنگشتنی

خواهد رسید. ☽

و وقتی فرستاد گانمان بهند لوط رفتند، از آنها خوش نیامد و از آنها به تنگ آمده

گفت: امروز روزی دشوار است. ☺

قومش دوان دوان بهسوی او رفند و پیش از آن کارهای بد میکردند. [لوط] گفت: ای مردم! آنک دختران من! آنها برایتان پاکیزه ترند. از الله بترسید و مرا نزد مهمانانم سرافکنده مسازید. آیا یک مرد راهیافتہ درمیان شما نیست؟ ☺

گفتند: میدانی که ما را در دختران تو حقی نیست و تو میدانی که چه میخواهیم. ☺

گفت: کاش دربرابر شما زوری میداشتم و کاش مرا پناه نیرومندی میبود. ☺
 [فرشتگان] گفتند: ای لوطا! ما فرستادگان پروردگار تو هستیم؛ اینها به تو نتوانند رسید. اهل خانهات را در پارههایی از شب از اینجا بیر، و کسی از شما پشت سرش را نخواهد نگریست جز زنت که برسر او همان خواهد رسید که به آنها خواهد رسید. وعده گاه آنها با مداد است؛ آیا با مدادان نزدیک نیست؟ ☺

و چون امرمان دررسید فرازش را نشیبیش کردیم (شهر را زیر و زیر کردیم) و سنگهایی از سِجَلِ (سنگ و گل) برهم چیده شده برآن باراندیم ☺
 [سنگهایی] که نزد پروردگارت مشخص و نامگذاری شده بودند؛ و از ستمگران دور بودند. ☺

داستان نوح و باران ویرانگر

الف) از سوره نوح ۷۱ آیات ۱-۲۷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ما نوح را به سوی قومش فرستادیم که قومت را هشدار بده پیش از آنکه عذاب در دنا کی به آنها برسد.

گفت: ای قوم! من برای شما هشدار دهنده‌ئی روشنگرم.

که الله را پرستید و از او بتبرسید و از من اطاعت کنید.

تا بخشی از گناهاتان را بیامرزد و شما را تا هنگام تعیین شده مهلت بدهد؛ همانا اگر بدانید، مهلت خدائی وقتی آمد به تأخیر نخواهد افتاد.

[نوح] گفت: پروردگار! من قومم را شب و روز دعوت کردم،

و دعوت من جز گریزندگی بر آنها نیفروند.

من هر بار که دعوتشان کردم تا بیامرزی شان انگشت‌هایشان را در گوش‌هایشان کردند و جامه‌هایشان را برخود پیچاندند و پای فشردند و شدیداً سربزرگی نمودند.

باز هم با صدای بلند دعوتشان کردم.

باز هم در آشکار و نهان به ایشان گفتم.

گفتم: از پروردگار تان آمرزش بخواهید که او آمرزگار بوده است؛

باران بسیار برایتان خواهد فرستاد،

و به مالها و پسراتان خواهد افزواد، و برایتان باگستانها ایجاد خواهد کرد و برایتان

رودها ایجاد خواهد کرد. ☽

شما را چه شده است که امید وقاری از الله ندارید؟ ☽

در حالی که او شما را مرحله مرحله آفریده است. ☽

آیا نمی‌بینید که الله چگونه آسمانها را طبقه طبقه آفریده است، ☽

و ماه را در آنها روشنایی و خورشید را چراغ ساخته است؟ ☽

الله شما را از زمین رویانید مثل گیاه، ☽

سپس شما را به آن باز می‌گرداند سپس شما را از آن بیرون می‌آورد. ☽

الله برایتان زمین را گستردۀ مثل گلیم کرده است. ☽

تا راههای تنگ و باریک از آن را بیمایند. ☽

نوح گفت: پروردگارا آنها ازمن نافرمانی کردند و پیرو کسی شدند که به مال و

فرزندانشان جز زیان نمی‌افراشد. ☽

و نیرنگهای بسیار بزرگ به کار گرفتند. ☽

و گفتند: خدایانتان را رها مکنید و وَدَ و سُواع را رها مکنید و نه یعوق و تَسْرِ

را. ☽

بسیاری را گمراه کردند. به ستمگران جز گمراهی میفزای. ☽

به سبب گناهانشان غرق شدند و به آتش وارد کرده شدند، و برای خودشان جز الله

هیچ یاورانی نیافتند. ☽

نوح گفت: پروردگارا! یک تن از کافران هم بر روی زمین باقی مگذار. ☽

تو اگر آنها را باقی بگذاری بندگانت را گمراه خواهند کرد و جز فاجر و کفرورز

خواهند زائد. ☽

ب) از سوره هود ۱۱ آيات ۲۵-۴۹

نوح را به سوی قومش فرستادیم [و گفت] که من برایتان هشداردهنده‌ئی آشکارم. ☺

[و گفت] که جز الله را مپرستید. من برشما از عذاب روز دردناکی بیناکم. ☺

سران قومش که کافر بودند گفتند: تورا جز بشری همچون خودمان نمی‌بینیم، و نمی‌بینیم که از آغازِ کارْ جز کسانی پیرو تو شده‌اند که فرومایگان مایند، و برای شما مزیتی برخودمان نمی‌بینیم، و از این گذشته دوغگوییتان می‌پنداریم. ☺

گفت ای قوم! اگر من بر حقیقتِ آشکاری از پروردگارم بودم و رحمتی از نزد خودش به من داد ولی شما توان دیدنش را نداشتید، آیا آنرا به اجبار برشما تحملی بکنیم؟ ☺

ای قوم! من هیچ مالی در قبال این از شما مطالبه نمی‌کنم؛ پاداش من جز بر الله نیست؛ من کسانی که ایمان آورده‌اند را از خود نخواهم راند؛ ایشان پروردگارشان را ملاقات خواهند کرد؛ ولی من می‌بینم که شما مردمی هستید که چیزی نمیدانید. ☺

ای قوم! من اگر آنها را از خود برانم چه کسی مرا در برابر الله یاری خواهد کرد؟ آیا تذکر نمی‌کنید؟ ☺

به شما نمی‌گوییم که گنجهای الله نزد من است و نه غیب میدانم و نه می‌گوییم که فرشته هستم، و نه می‌گوییم که کسانی که در نظر شما خوار شمرده می‌شوند الله به آنها خیری نخواهد داد؛ الله به آنچه در دلها یشان است آگاهتر است؛ که اگر چنین کنم از ستمگرانم. ☺

گفتند: ای نوح! با ما مجادله کردی و بسیار هم مجادله کردی. اگر از راستگویان هستی آنچه را به ما هشدار میدهی بر سرمان بیاور. ☺

گفت: الله اگر بخواهد آن را بر سرتان خواهد آورد و شما جلو گیرش نخواهید بود. ☺ و اگر الله بخواهد که شما را گمراه کند، اگر من بخواهم اندرزтан بدhem اندرزم به دردتan نمی‌خورد. او پروردگار تان است و به سوی او بازمی‌گردید. ☺

یا میگویند که آنرا به دروغ ساخته است؟ بگو اگر آنرا به دروغ ساخته‌ام گناهِ من بر خودم است، و من از گناهی که میکنید بریء هستم. ☺

و به نوح وحی رسید که از قومت جز کسانی که ایمان آورده‌اند کسی ایمان نخواهد آورد، و تو از آنچه میکردن رنج به دل راه مده. ☺

و در برابر دیدگانِ ما و بر اساس وحیِ ما کشتی بساز و در بارهٔ کسانی که ستم کردند با من خطاب مکن که آنها غرق شدنی‌اند. ☺

کشتی می‌ساخت، و هربار که گروهی از قومش براو گذشتند اورا مسخره کردند.

گفت: اگر شما مسخره‌مان میکنید ما نیز همینگونه شما را مسخره میکیم. ☺

خواهید دانست که چه کسی عذابی برسرش خواهد آمد که خوارش کند و عذاب همیشگی برسرش خواهد آمد! ☺

تا آنگاه که فرمانمان دررسید و تنور سرپریز شد، گفتیم: از هر جفتی دوتا برآن بارگیر و افراد خانواده‌ات را جز کسانی که پیش ازاین درباره‌شان سخن رفته است، و کسانی را که ایمان دارند، درحالی که جز اندکی با او ایمان نیاوردنند. ☺

گفت: درآن سوار شوید؛ حرکتش و لنگرانداختش با نام الله است؛ همانا پروردگارم آمرزگار و مهربان است. ☺

آن با ایشان در موجی مثل کوهها حرکت میکرد. نوح به پرسش ندا زد درحالی که جدا افتاده بود: پسرم! با ما سوار شو و همراه کافران مباش. ☺

گفت: به کوهی پناه خواهم برد تا مرا از آب نگاه دارد. گفت: امروز نگهدارنده‌ئی دربرابر فرمان الله نیست مگر کسی که به او رحم کرده باشد. و موج درمیانشان حائل شد و از غرق شدن گان بود. ☺

و گفته شد: ای زمین آبت را فروخور! و ای آسمان دست بردار! آب فروکش کرد و کار به سامان رسید و [کشتی] بر روی «جودی» قرار گرفت، و گفته شد: دور بادا مردمان ستمگر! ☺

نوح به پروردگارش ندازده گفت: پروردگارا پسرم از خانواده‌ام است و وعده تو حق است و تو برترین داورانی. ☺

گفت: ای نوح! او از خانواده تو نیست او کرداری ناشایست است؛ درباره آنچه به آن آگاهی نداری از من خواهش مکن؛ به تو اندرز میدهم که مبادا از نادانان باشی. ☺

گفت: پروردگارا پناه بر تو که چیزی که درباره‌اش آگاهی ندارم از تو تقاضا کنم؛ و اگر مرا نیامرزی و بهمن رحم نکنی از زیاندیدگان خواهم بود. ☺

گفته شد: ای نوح فرودآی بهامان ما و برکتهای بر تو و بر امتهای پیش از تو و امتهای که در آینده برخوردارشان خواهیم کرد و سپس عذاب دردناک ازما به آنها خواهد رسید. ☺

اینها از خبرهای غیبی است که به تو [ای محمد] وحی می‌کیم. نه توضیش ازین آنها را میدانستی و نه قومت [میدانستند]. شکیبا باش که فرجام از آن پرهیز کاران است. ☺

داستان ابراهیم

از سوره انبیاء، آیات ۵۲-۷۱

آنگاه که [ابراهیم] به پدر و قومش گفت: این بتهائی که برآنها معتقد چیستند؟ ☽

گفتند: پدرانمان را دیده‌ایم که اینها را عبادت میکرده‌اند. ☽

گفت: شما و پدرانتان در گمراهی آشکار بوده‌اید. ☽

گفتند: آیا با حق به نزدمان آمده‌ای یا از بازی کنندگانی؟ ☽

گفت: البته پروردگار تان پروردگار آسمانها و زمین است که آنها را به هست آورده

است و من براین از گواهانم. ☽

به الله سوگند که وقتی از اینجا بروید کاری برسر بتهایتان درخواهم آورد. ☽

پس آنها را تکه کرد جز بزرگترشان را، شاید به سویش برگردند. ☽

گفتند: هر کس این را برسر خدایانمان درآورده از ستمگران است. ☽

گفتند: شنیده‌ایم یک جوانی از آنها سخن میگفت که نامش ابراهیم است. ☽

گفتند: اورا در برابر مردم حاضر کید شاید گواهی دهن. ☽

گفتند: آیا تو این را با خدایانمان کرده‌ای ای ابراهیم؟ ☽

گفت: ولی این را بزرگترشان کرده است؛ اگر حرف میزنند از خودشان بپرسید. ☽

پس به خودشان برگشتند و گفتند: شما خودتان ستمگرید. ☽

سپس سرشان را پائین افکندند [او گفتند]: تو میدانی که اینها حرف نمیزنند. ☽

گفت: پس آیا شما چیزهایی جز الله را می‌پرستید که نه سودی به شما میرسانند و نه

زیانی؟ ☺

اُف بر شما و بر آنچه جز الله می پرستید! آیا خرد ندارید؟ ☺

گفتند: اورا بسوزانید و خدایانتان را یاری دهید اگر میخواهید کاری بکنید. ☺

گفتیم: ای آتش! بر ابراهیم سرد و ایمن باش. ☺

خواستند با او نیرنگی کنند ولی آنها را زیاندیده تری کردیم. ☺

و اورا با لوط بهسوی زمینی نجات بخشیدیم که در آن برای مردمان جهان برکت
نهاده ایم. ☺

و به او اسحاق را عطا کردیم و علاوه بر او یعقوب را؛ و همه را شایسته کردیم. ☺

و آنان را امامانی قرار دادیم که به فرمان ما راهنمائی میکردند، و به آنها انجام نیکیها

و برگزاری نماز و دادنِ زکات و حی کردیم، و عبادتگزارانِ ما بودند. ☺

داستان پادشاه شدن داود در بنی اسرائیل

سورة بقره / آیات ۲۴۶-۲۵۲

آیا به سوی سرانِ بنی اسرائیل پس از موسا ننگریسته‌ای؟ آنگاه که به یکی از پیامبرانشان گفتند: برایمان پادشاهی تعیین کند تا در راه الله بجنگیم. گفت: آیا فکر نمی‌کنید اگر جنگیدن بر شما واجب گردد نجنگید؟ گفتند: چرا در راه الله نجنگیم درحالی که از دیار و فرزندانمان اخراج شده‌ایم؟ پس وقتی جنگیدن بر آنها واجب شد جز اندکی از آنها [بقیه] رخ بر تافتند؛ الله به ستمگران دانا است. ☼

پیامبران به آنها گفت: الله طالوت را برایتان به پادشاهی تعیین کرده است. گفتند: از کجا پادشاهی از آن او است درحالی که ما برای پادشاهی ازاو شایسته‌تریم، و مال چندانی به او داده نشده است؟ گفت: الله اورا بر شما برگزیده و به او علم و توان بدنی بیشتری داده است؛ الله پادشاهیش را به هر کس خواهد دهد؛ الله گشاده دست و دانا است. ☼

پیامبران به آنها گفت: نشانه پادشاهی او آنکه تابوت را برای شما بیاورد که در آن «سکینه» (آرامش) است از پروردگار تان و بقایائی از آنچه خاندان موسا و خاندان هارون بر جا نهاده‌اند، و آن را فرشتگان بردوش می‌کشند؛ در این امر آیه‌ئی است برای شما اگر مؤمنید. ☼

طالوت وقتی سپاهیان را بیرون برد گفت: الله شما را با یک رودخانه‌ئی آزمایش خواهد کرد؛ هر کس از آن بنوشد از من نیست و هر کس آن را نچشد از من است؛ مگر

کسی که اندکی با کف دستهایش برگیرد. پس جز اندکی از آنها همه از آن نوشیدند.
و چون او و کسانی که با او ایمان آورده بودند از آن عبور کردند گفتند: امروز ما را
یارای مقابله با جالوت و سربازانش نیست. آنها که گمان میکردند الله را دیدار
خواهند کرد گفتند: بسیار شده که یک گروه اندک یک گروه کثیر را بهاراده الله
شکست داده باشد؛ الله همراه شکیبا یان است. ☼

و وقتی بهقصد جالوت و سپاهیانش بیرون شدند گفتند: پروردگارا صبری برما
فروودآور و گامها یمان را استوار بدار و ما را برگروه کافران نصرت بده. پس بهاراده
الله آنها را شکست دادند و جالوت را داود کشت؛ و الله پادشاهی و حکمت بهاراده داد
و هرچه میخواست بهاراده داد؛ اگر الله بعضی را با بعضی دیگر کنار نمیزد زمین تباہ
میشد؛ لیکن الله برجهانیان دارای فضل است. ☼

اینها آیات الله است که بر تو به حق تلاوت میکنیم؛ و تو از فرستادگانی. ☼

داستان سلیمان و ملکه سبا

از سوره نمل / آیات ۲۷ - ۴۴

و سلیمان میراثِ داود را گرفت، و گفت: ای مردم! به ما زبان پرندگان یاد داده شده

و از همه چیز به ما داده شده است و این است فضلِ آشکار. ☺

و برای سلیمان سپاهیانش از جن و انس و پرنده به صفت شده به جلو گسیل میشدند. ☺

تا آنگاه که به وادی موران درآمدند؛ موری گفت: ای موران! به لانه‌هایتان وارد شوید

مبادا سلیمان و سپاهیانش ندانسته لگدمالتان کنند. ☺

پس او از گفتار وی لبخند زد و گفت: پروردگارا! بهمن لطف کن تا نعمت را که

بهمن و پدر و مادرم ارزانی داشته‌ای شکر گزار باشم، و کار نیکی انجام دهم که از آن

خشند شوی، و مرا به رحمت خویش در زمرة بندگان شایسته‌ات قرار ده. ☺

و پرنده‌گان را بازبینی کرد، و گفت: مرا چه شده است که هُدُهُد را نمی‌بینم؟ مگر از

غایبان است؟ ☺

اورا شدیدا شکنجه خواهم کرد یا اورا سر خواهم برید مگر که با دلیل روشنی

به نزدم بیاید. ☺

پس [هده] نه چندان دور ایستاد و گفت: من چیزی را در یافته‌ام که تو در نیافته‌ای، و

از سبا با یک خبر یقینی آمده‌ام. ☺

زنی را یافتم که پادشاهیان است و همه چیز به او داده شده است و تخت بزرگی

(عرش عظیمی) دارد. ☺

اورا و قومش را یافتم که به خورشید سجده میکردند و به الله نمیکردند. شیطان کارهایشان را برایشان آراسته آنها را ازراه بازداشته است و هدایت نمیشنوند. ☽

[و یافتم] که آنها برای الله که نهانی را درآسمانها و زمین بیرون میآورد و هرچه مخفی میدارید و هویدا میسازید را میداند سجده نمیکنند. ☽

الله که خدائی جز او نیست، پروردگار تختِ بزرگ (عرشِ عظیم). ☽

[سلیمان] گفت خواهیم دید که راست گفتی یا از دروغگویان بودی! ☽

این نامه‌ام را بیر و بهسویشان افکن و آنگاه از آنها دورشو و بنگر که چه واکنشی خواهند داشت! ☽

[ملکه] گفت: ای بزرگان! یک نامه احترام‌آمیزی به سوی من افکنده شده است. ☽
از سلیمان است و بهنام الله مهرپرور مهرورز است. ☽

[و در آن آمده] که برمن سربزرگی مورزید و تسليم شده بهنzd من آئید. ☽

[سپس] گفت: ای بزرگان در امرم بهمن نظر بدھید، که تا شما حاضر نباشید تصمیمی نخواهم گرفت. ☽

گفتند: ما توانمند و شدیدا جنگجوییم؛ فرمان تو است؛ بنگر که چه فرمان دهی. ☽

گفت: پادشاهان وقتی وارد یک آبادی شوند در آن فساد کنند و بزرگانش را بهذلت کشانند؛ و این رسمشان است. ☽

و میخواهم که هدیه‌ئی بهسویشان بفرستم تا بنگرم که فرستادگان با چه برخواهند گشت. ☽

چون [فرستاده ملکه] بهنzd سلیمان رفت، [سلیمان] گفت: آیا مرا با مال کمک میکید! آنچه را الله بهمن داده است بهتر از چیزی است که به شما داده است؛ این شمائید که به هدیه‌تان دلخوشید. ☽

بهسویشان برگرد؛ و ما با سپاهیانی که توان مقابله با آنها را ندارند بهسویشان خواهیم

آمد و آنها را فرودستانه و کهترانه از آن [شهر] بیرون خواهیم کرد.

[سلیمان] گفت: ای درباریان! کدامتان تختِ اورا پیش از آنکه تسليم شده بهترد من

آنند برایم می‌آوردم؟

عفریتی از جنها گفت: من پیش از آنکه از جایت برخیزی آن را برایت خواهم آورد؛

من بر این کار توانا و امینم.

کسی که علمی از کتاب داشت گفت: من پیش از آنکه پلکت برهم زنی برایت

خواهم آورد.

[سلیمان] تا آنرا دید که نزدش قرار دارد گفت: این از فضل پروردگار من است تا

مرا بیازماید که آیا شکر میگزارم یا ناسپاسی مینمایم. هر که شکر کند در حقیقت

برای خودش شکر کرده است و هر که ناسپاسی نماید پروردگارم بینیاز و کریم

است.

گفت تختش را برایش دیگر گون کنید تا بنگریم که آیا هدایت میشود یا از کسانی

میشود که هدایت نمیشوند!

چون آمد [به او] گفته شد آیا تختِ تو چین است؟ گفت: انگاری همان است؛ و ما

پیشر علم داده شده‌ایم و مسلمان بوده‌ایم.

و آنچه جز الله را پرستش میکرد مانعش شد، زیرا که او از قوم کافران بود.

به او گفته شد: به آئینه کاری وارد شو! چون آنرا دید پنداشت که حوضچه‌ئی است و

ساقه‌یش را بالا زد. گفت: این آئینه کاری نی است که از بلور چیده شده ساخته‌اند.

گفت: پروردگارا من به خودم ستم کرده‌ام؛ و [اینک] همراهِ سلیمانْ تسليم الله رب

العالمين هستم.

داستان یونس و نهنگ

از سوره صافات، آیات ۱۴۸-۱۲۹

و یونس یکی از از فرستادگان است.

آنگاه که قهر کرده به کشتی پربار گریخت.

و در قرعه کشی شرکت کرد و از بازندگان بود.

پس وی را نهنگ بلعید در حالی که [[از طرف الله]] مورد سرزنش بود.

و اگر نه اینکه [در شکم نهنگ] از تسییح گویان بود

تا روزی که برانگیخته میشوند در شکمش میمانند.

پس او را در حالی که بیمار بود به زمینِ برهنه افکنیدیم.

و بر سرش درختی از کدو رویاندیم.

و او را به سوی صدهزار تن یا بیشتر گسیل کردیم.

پس [آنها] ایمان آوردن و ایشان را تا زمانی بهره مندی دادیم.

داستان آفرینش انسان

الف) از سوره البقره، ۲، آیات ۲۹-۳۹

او است که هرچه در زمین هست همه را برای شما آفرید آنگاه به آسمان پرداخت و آنها را هفت آسمان کرد؛ او به همه چیز دانا است. ☺
آنگاه که پروردگارت به فرشتگان گفت: میخواهم در زمین یک جانشینی بسازم. گفتند: آیا کسی را در آن میسازی که در آن فساد کند و خونها بریزد، در حالی که ما تسبیحگوی حمد توئیم و تورا تقدیس میکنیم؟ گفت: من چیزی را میدانم که شما نمیدانید. ☺

و نامها را همه (یعنی نامهای همه‌چیز را) به آدم آموخت سپس آنها را بر فرشتگان عرضه کرد و گفت: اگر راست میگوئید مرا از نام اینها باخبر کنید! ☺
گفتند: تو سبحانی! ما علمی نداریم مگر آنچه تو به ما آموخته‌ای، و توئی که دانا و چاره‌سازی. ☺

گفت: ای آدم! ایشان را از نامهایشان باخبر کن! پس چون آنها را از نامهایشان باخبر کرد، گفت: آیا به شما نگفتم که من از نهانیهای آسمانها و زمین آگاهم و چیزی را که اظهار میدارید و آنچه را پنهان میکردید میدانم! ☺

و آنگاه که به ملائکه گفتیم به آدم سجده کنید، پس سجده کردند جز ابلیس؛ خودداری کرد و گردنکشی نمود و از کافران بود. ☺
و گفتیم: ای آدم! تو و همسرت در بهشت ساکن شوید و از آن هرچه دلتان بخواهد به

خوشدلی بخورید و بهاین درخت نزدیک مشوید و گرنه از ستمکاران خواهید شد. ☼ پس شیطان آنها را لغزاند و از آنچه در آن بودند بیرونشان کرد. گفتم: فرود شوید؛ دشمن همیگر باشید؛ تا مدتی در زمین جایگاه و بهره‌وری خواهید داشت. ☼ پس آدم از پروردگارش کلماتی را دریافت کرد؛ و [الله] توبه‌اش را پذیرفت، که او توبه‌پذیر و مهربان است. ☼

گفتم: همه‌تان از آن (یعنی از آسمان) فرود شوید. پس هرگاه هدایتی از جانب من به شما برسد کسانی که پیرو هدایت من شوند نه ترسی برآنها خواهد بود و نه اندوهگین خواهند شد. و کسانی که کافر شوند و نشانه‌های ما را تکذیب کنند آنها اهل آتشند و در آن جاویدان خواهند بود. ☼

ب) از سوره ص ۳۸، آیات ۷۱-۸۵

آنگاه که پروردگارت به فشتگان گفت: می‌خواهم بشری را از گل بیافرینم. ☼ پس چون اورا ساختم و از روح خودم در او دمیدم، به خاطرش به سجده بیفتید. ☼ پس فشتگان همگی دسته‌جمعی سجده کردند ☼ جز ابليس [که] گردنکشی نمود و از کافران بود. ☼ گفت: ای ابليس! چه چیزی تو را از سجده کردن برآنچه من با دستهای خودم آفریده بودم بازداشت؟ آیا خودت را بزرگتر پنداشتی یا از برتران بودی؟ ☼ گفت: من از او بهترم، مرا از آتش و اورا از گل آفریده‌ای. ☼ گفت: بیرون شو که تو رانده شده‌ای. ☼ و نفرین من تا روز رستاخیز بر تو بادا. ☼ گفت: پروردگارا! تاروز رستاخیز به من مهلت بده. ☼ گفت: تو از مهلت داده شد گانی ☼ تا روزی که وقتیش معلوم است. ☼

گفت: به عزت سوگند که همه شان را خواهم فریفت ☼

مگر آن عده از بندگان که گزیدگان ویژه‌اند. ☼

گفت: پس الحق و من حق میگوییم ☼

جهنم را از تو و همه کسانی از آنها که پیرو تو شوند پرخواهم کرد. ☼

ج) از سوره اعراف ۷، آیات ۱۱-۲۷

ما شما را آفریدیم سپس تصویرتان را ساختیم سپس به ملائکه گفتیم به آدم سجده کنید؛ پس سجده کردند جز ابليس که از سجده کنندگان نبود. ☼

[الله به ابليس] گفت: چه چیزی مانع تو شد که سجده نکنی وقتی به تو دستور دادم؟

گفت: من بهتر از اویم؛ مرا از آتش و اورا از گل آفریده‌ای. ☼

گفت: از آن (یعنی از آسمان) فرود شو. تورا نسزد که در آن سربزرگی ورزی. تو از کوچک شدگانی. ☼

گفت: به من مهلت بده تا روزی که برانگیخته میشوند. ☼

گفت: تو از مهلت داده شدگانی. ☼

گفت: به آن علت که مرا فریفتی، راه راست تورا برآنها خواهم بست. ☼

سپس از برابر شان و از پشت سرشان و از سمت راستشان و از سمت چشان برآنها خواهم تاخت، و بیشترشان را شکرگزار نخواهی یافت. ☼

گفت: از آن بیرون شو سرافکنده و سرکوب خورده. هر کس از آنها دنباله رو تو شود دوزخ را از همه شما پر خواهم کرد. ☼

و، ای آدم! تو و جفت در بهشت ساکن شوید و از هرجا دلثان میخواهد بخورید، و

به این درخت نزدیک مشوید که از ستمگران خواهید شد. ☼

پس شیطان و سوسه‌شان کرد تا آنچه از زشتهایشان پوشیده بود را بر ایشان آشکار سازد، و گفت که پروردگارشان شما را از این درخت منع نکرده است مگر که [با

خوردن میوه‌اش] دو فرشته یا از جاوداتان خواهید شد. ☽ و برایشان سوگند خورد که من نسبت بهشما از خیرخواهانم. ☽ پس آنها را فریفت و [درخت را] نشانشان داد. و چون از [میوه] درخت چشیدند زشتیهایشان برآنها آشکار شد، و شروع کردند به پیچاندن برگهای [درختان] بهشت بر خودشان. پروردگارشان آنها را ندا زد که آیا شما را از آن دودرخت منع نکرده بودم و نگفته بودم که شیطان برای شما یک دشمن آشکار است. ☽ گفتند: پروردگارا به خودمان ستم کرده‌ایم و اگر ما را نیامرزی و برما رحمت نیاوری از زیان دید گان خواهیم بود. ☽ گفت: فرود شوید؛ دشمن همدیگر باشید؛ تا مدتی در زمین جایگاه و بهره‌وری خواهید داشت. ☽ گفت: در آن زندگی خواهید کرد، در آن خواهید مرد و از آن بیرون خواهید آمد. ☽ ای فرزندان آدم! ما بر شما پوششی و پری فرو فرستادیم که زشتیهایتان را پوشاند، و پوشش تقوی را، و آن بهتر است. این از آیات الله است شاید تذکر کنند. ☽ ای فرزندان آدم! مبادا شیطان آنگونه که پدر و مادرتان را از بهشت راند و پوشش ایشان را از ایشان برکشید تا زشتیهایشان را به ایشان نشان بدهد، شما را بفریبد و از دین بیرون بکشد؛ او و قبیله‌اش شما را از جائی می‌بینند که نمی‌بینیدشان؛ ما شیطانها را اولیای کسانی قرارداده‌ایم که ایمان ندارند. ☽

د) از سوره حجر ۱۵، آیات ۲۶-۴۴

انسان را از گلِ رُسی از گلِ گرم بدبوئی آفریدیم. ☽ و جن‌ها را پیش از آن از آتشِ جانسوزی آفریدیم. ☽ آنگاه که پروردگارت به ملائکه گفت: من می‌خواهم بشری را از گلِ رس از گلِ گرم بدبوئی بیافرینم. ☽

پس چون ساختمش و از روحمن در او دمیدیم بر او به سجده بیفتید. ☽

پس ملائکه همگی با هم سجده کردند ☽

جز ابليس [که] نخواست از سجده کنند گان باشد. ☽

گفت: ای ابليس! تورا چه شده است که همراه سجده کنند گان نیستی؟

گفت: من حاضر به سجده کردن بر بشری نیستم که اورا از گلِ رُسی از گلِ گرم

بدبوئی آفریده‌ای. ☽

گفت: اگر چنین است از آن (از آسمان) بیرون شو که تو سنگسارشده هستی. ☽

و تا روز حسابرسی بر تو لعنت خواهد بود. ☽

گفت: پروردگار!! اگر چنین است تا روزی که برانگیخته میشوند به من مهلت بده. ☽

گفت: تو از مهلتداده شد گانی ☽

تا روز وقت تعیین شده. ☽

گفت: پروردگار!! بسبب آنکه مرا فریفتی برایشان در زمین آرایش ایجاد خواهم کرد

و همه شان را خواهم فریفت ☽

جز بند گانِ تو از ویژگانشان. ☽

گفت: این راهی راست است به سوی من. ☽

تورا بر بند گان من دستِ زوری نخواهد بود مگر کسانی از فریب خورده گان که پیرو

تو شوند. ☽

و دوزخ و عده گاه همه شان خواهد بود ☽

آنرا هفت در است، برای هر دری بخش مشخصی از آنها تقسیم خواهند شد. ☽

ه) از سوره اسراء ۱۷، آیات ۶۱-۶۵

آنگاه که به ملائکه گفتم به آدم سجده کنید. پس سجده کردند جز ابليس [که]

گفت: آیا بر کسی سجده کنم که از خاک آفریده‌ای؟ ☽

[و] گفت: آیا به خیال خودت این است که بر من بر تریش داده‌ای! اگر تا روز قیامت به من مهلت بدھی ریشه نوادگانش را برخواهم کند جز اندکی [[از آنها]]. ☺
 گفت: برو! هر که از آنها پیرو تو شود جزاً ایمان جهنم خواهد بود، جزائی وافر. ☺
 هر که از آنها را که بتوانی با صدایت به حرکت درآور، سواره‌ها و پیاده‌های را برسرشان گسیل دار، در مال و اولاد با آنها مشارکت کن، و به آنها وعده بده؛
 وعده‌ئی که شیطان به آنها میدهد جز فریب نیست. ☺
 تورا بر بندگان من سلطه‌ئی نخواهد بود، و همان بس که پروردگارت و کیل است. ☺

و) از سوره طه، آیات ۱۱۶-۱۲۴

آنگاه که به ملائکه گفتم به آدم سجده کنید. پس سجده کردند جز ابلیس [که]
 خودداری ورزید. ☺
 گفتم: ای آدم! این دشمنِ تو و [دشمن] همسر تو است؛ مبادا از بهشت بیرون نتان کند و
 به بد بختی افتد. ☺
 حق تو است که در آن گرسنه و بر هنه نشوی و تشنه و جگر داغ نمانی. ☺
 پس شیطان و سوسه‌اش کرد و گفت: ای آدم! آیا درخت جاودانگی و مُلکی که
 پوسيده نمی‌شود (یعنی سلطنتی که از بین نمی‌رود) را به تو نشان دهم؟ ☺
 پس، از آن خوردن و زشتی‌شان بر آنها ظاهر شد و شروع کردند به پوشاندن بر گک
 [درخت] بهشت بر خودشان. و آدم از پروردگارش نافرمانی کرد و گمراه شد. ☺
 سپس پروردگارش اورا بر گزید و توبه‌اش را پذیرفت و هدایت کرد. ☺
 گفت: همه‌تان از آن فرود شوید، بعضی‌تان برعضی دشمن. پس هرگاه هدایتی از
 جانب من به شما برسد، هر کس پیرو هدایت من شود نه گمراه خواهد شد و نه
 بد بختی خواهد دید. ☺
 و هر کس از ذکرِ من روگردان شود برایش یک زندگی تنگ خواهد بود و اورا روز

قیامت برخواهیم انگیخت نابینا. ☺

گوید: پروردگار! چرا مرا نایینا برانگیخته‌ای درحالی که بینا بوده‌ام؟ ☺

گوید: آنگونه که نشانه‌های ما به تو رسید و فراموشش کردی همانگونه امروز

فراموش میشوی. ☺
